

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
KİMYA ANABİLİM DALI

SİDERİTİS STRICTA BOİSS. & HELDR BITKİSİNİN FİTOKİMYASAL ANALİZİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Asuman KÖSEDAĞ

169052

Balıkesir, Ekim – 2005

T.C.
BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
KİMYA ANABİLİM DALI

SIDERİTIS STRICTA BOISS & HELDR BİTKİSİNİN FİTOKİMYASAL ANALİZİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Asuman KÖSEDAĞ

Tez Danışmanı

Yrd. Doç. Dr. Turgut KILIÇ

Sınav Tarihi : 21.10.2005

Jüri Üyeleri : Doç. Dr. Ahmet Ceyhan GÖREN (TÜBİTAK)

Yrd. Doç. Dr. Turgut KILIÇ (Danışman) (BAÜ)

Yrd. Doç. Dr. Halil İbrahim UĞRAŞ (BAÜ)

Balıkesir, Ekim, 2005

ÖZ

SİDERİTİS STRICTA BOISS. & HELDR BITKİSİNİN FİTOKİMYASAL ANALİZİ

Asuman KÖSEDAĞ

Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü

Kimya Anabilim Dalı

(Yüksek Lisans Tezi/ Tez Danışmanı: Yrd. Doç. Dr. Turgut KILIÇ)

Balıkesir, 2005

Ülkemizdeki bitki örtüsü incelendiğinde endemik türler bakımından oldukça zengin bir yapıya sahip olduğu görülmektedir (endemizm oranı %30). Türkiye de yetişen bütün *Sideritis* türleri halk arasında bazı hastalıkların tedavisinde (soğuk algınlığında , tansiyon düşürmede, şeker hastalığında ve mide ağrularında) çay olarak kullanılmaktadır. Dünyada yapılan araştırmalar incelendiğinde bu türlerin antibakteriyel, antifungal, antikanserojen gibi aktivitelere sahip oldukları tespit edilmiştir. Halk arasında ilaç olarak kullanılan bu türlerin kimyasal bileşenlerinin araştırılması ve bu bileşenlerin biyolojik aktivitelerinin incelenmesi gerekmektedir.

Ülkemizde bu türlerin uçucu bileşenleri ile ilgili çalışmalar yapılmış olmasına rağmen, uçucu olmayan bileşenleri ile ilgili çalışma sayısı oldukça azdır. Bu çalışmada *Sideritis stricta* bitkisinin diterpen bileşiklerinin izolasyonu ve yapılarının tayini ile biyolojik aktivitelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Yapılan çalışmada *Sideritis stricta* bitkisinden çeşitli kromatografik yöntemlerle beş tane bilinen diterpen bileşiği elde edilmiştir. Elde edilen maddelerin yapı tayinleri; IR, ¹H-NMR, ¹³C-NMR ve kütle spektroskopisinden yararlanılarak belirlenmiştir. Elde edilen maddelerin yapıları; B1: Linearol (*ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene), B2: *Ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en, B3: 7-Asetil Sideroxol (*ent*-7 α -asetoksi -18-hidroksi-15 β ,16 β epksikauran), B4: Sideroxol(*ent*-7 α -18-dihidroksi-

$15\beta,16\beta$ epksikauran), B5: Athanolone(*ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on) olarak belirlendi.

Sideritis stricta bitkisinin aseton ve metanol ekstresi ile Fraksiyon 1-7 arası ve saf maddelerden linearol mikroorganizmalara karşı test edildi.

ANAHTAR SÖZCÜKLER: *Sideritis stricta / Labiateae /diterpen*

ABSTRACT

PHYTOCHEMICAL ANALYSIS OF *SDERİTİS STRİCTA BOİSS.* & HELDR

Asuman KÖSEDAĞ

Balıkesir University, Institute of Science Department of Chemistry

(Master Degree Thesis / Supervisor: Assist. Prof. Dr. Turgut KILIÇ)

Balıkesir, 2005

When the plant cover of Turkey were examined, it has been determined that 78% of these species are endemic from the recent studies done with 47 *Sideritis* species. In our country and europe, they have been used as a tea antidiabetic, antihypertension and stomach aches. Although the essential oils of these species are studied widely, the diterpen activities are only studied by few authors [1-5]. When examining the world wide studies on these species, their antibacterial, antifungal and anticarsinogenic activities can easily be identified [6, 9-10]. Having high endemic richness relative to the rest of the world, it is important economically and scientifically to study the chemical compounds of Turkish species.

Although the studies related with volatile compounds of *Sideritis* species are rich in the literature, non-volatile compounds of these species are not studied well and there are few studies in the literature. Hence, diterpene compounds of *Sideritis stricta* plant were aimed to isolate, characterize and determine their biological activity in this work. Five diterpene compounds were separated by using various chromatographic techniques. The structural determination of obtained compounds were done by using IR, ¹H-NMR, ¹³C-NMR and mass spectroscopy. From the spectroscopic results, these compounds are B1: Linearol (*ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene), B2: *Ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en, B3: 7-Asetil Sideroxol (*ent*-7 α -asetoksi -18-hidroksi-15 β ,16 β epksikauran), B4: Sideroxol(*ent*-7 α -18-dihidroksi-15 β ,16 β epksikauran), B5: Athanolone(*ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on).

The TLC fractions of *Sideritis stricta* plants between 1 and 7 in methanol and acetone, and pure linearole were tested against to microorganisms to determine their biological activities.

Keywords: *Sideritis*, diterpene, biological activity

İÇİNDEKİLER	Adı	Sayfa No
ÖZ		iii
ABSTRACT		v
İÇİNDEKİLER		vii
ŞEKİL LİSTESİ		ix
ÇİZELGE LİSTESİ		x
SEMBOL LİSTESİ		xi
ÖNSÖZ		xii
GİRİŞ		1
1.1	BİTKİLERİN ÖZELLİKLERİ	2
1.1.1.	Labiate (Lamiaceae) Familyası	2
1.1.2.	<i>Sideritis</i> Cinsi	2
1.1.3.	<i>Sideritis stricta</i> Boiss & Heldr.	3
1.2.	Sideritis Türlerinin Halk Arasında Kullanılışı	3
1.3.	Terpenler	5
1.3.1.	Terpenlerin Sınıflandırılması ve Biyosentezi	7
1.3.1.1.	İzopentil pirofosfatın Oluşumu	8
1.4	Terpenlerin Sınıflandırılması	11
1.4.1	Monoterpenler	11
1.4.2	Seskiterpenler	12
1.4.3	Diterpenler	13
1.4.3.1	Asiklik Diterpenler	17
1.4.3.2	Monosiklik Diterpenler	17
1.4.3.3	Bisiklik Diterpenler	18
1.4.3.4	Trisiklik Diterpenler	18
1.4.3.5	Tetrasiklik Diterpenler	18
1.4.3.5.1	Kaurenler	19
1.4.4	Triterpenler	21
1.4.4.1	Tetrasiklik Triterpenler	22
1.4.4.2	Pentasiklik Triterpenler	23
2.	DENEYSEL BÖLÜM	24

2.1.	Materyal	24
2.1.1.	Bitkisel Materyal	24
2.1.2.	Kimyasal Materyal	24
2.2.	Yöntem	24
2.2.1.	Ekstraksiyon	25
2.2.2.	Kromotografi	25
2.2.2.1.	Kolon Kromatografisi	25
2.2.2.2.	İnce Tabaka Kromatografisi	26
2.2.2.3.	Preparatif İnce Tabaka Kromatografisi	26
2.3.	Spektroskopik Yöntemler	26
2.3.1.	NMR Spektroskopisi	26
2.3.2.	Kütle Spektroskopisi	26
2.4.	Kullanılan Belirteçler	27
2.4.1.	Serik Sulfat Çözeltisinin Hazırlanması	27
2.5.	Biyolojik Aktivite	27
2.6.	Bulgular	27
2.6.1.	Biyolojik Aktivite Çalışmaları	27
2.6.2.	<i>Sideritis stricta</i>'dan Elde Edilen Bileşikler	29
2.6.2.1	Linearol	34
2.6.2.3.	<i>Ent</i>-7α,15β,18-trihidroksi kaur-16-en	37
2.6.2.4.	<i>Ent</i>-7α-asetoksi,18-hidroksi 15β,16β- epoksikauran	39
2.6.2.5.	<i>Ent</i>-7α,18-dihidroksi 15β,16β- epoksikauran	45
2.6.2.6	<i>Ent</i>-7α-17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on	49
3.	SONUÇ ve TARTIŞMA	51
	LİTERATÜRLER	54

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil Numarası	Adı	Sayfa
Şekil 1.1	İsopentil Pirofosfatın Biyosentezi	10
Şekil 1.2	Diterpenlerin Biyosentezi için önerilen mekanizmalar	15
Şekil 1.3	Labdan, pimaran, abiatan, kauren ve beyeren diterpenlerin numaralandırılması	16
Şekil 1.4	Bazı Tetrasiklik Diterpenler	19
Şekil 1.5	Kauren ve <i>ent</i> -kauren İskelletleri	20
Şekil 1.6	Linearol'ün <i>ent</i> -kauren ve kauren gösterilişi	20
Şekil 2.1	Linearol Bileşığının ^1H -NMR spektrumu (CDCl_3)	35
Şekil 2.2	Linearol Bileşığının ^{13}C NMR Spektrumu (CDCl_3)	36
Şekil 2.3	Ent- 7α - 15β , 18 trihidroksi kaur- 16 -en Bileşığının ^1H -NMR Spektrumu	38
Şekil 2.4	7-asetoksi Sideroxol Bileşığının ^1H NMR Spektrumu	40
Şekil 2.5	7-asetoksi Sideroxol Bileşığının ^{13}C NMR Spektrumu	41
Şekil 2.6	7-asetoksi Sideroxol Bileşığının HMQC Spektrumu	42
Şekil 2.7	7-asetoksi Sideroxol Bileşığının HMBC Spektrumu	43
Şekil 2.8	7-asetoksi Sideroxol Bileşığının COSY Spektrumu	44
Şekil 2.9	Ent- 7α - 18 dihidroksi, 15β , 16β - epoksikauran Bileşığının ^1H NMR Spektrumu	46
Şekil 2.10	Ent- 7α - 18 dihidroksi, 15β , 16β - epoksikauran Bileşığının EI/MS Spektrumu	47
Şekil 2.11	Ent- 7α - 18 dihidroksi, 15β , 16β - epoksikauran Bileşığının X-ray Spektrumu	48
Şekil 2.12	Ent- 7α - 17 , 18 -trihidroksi- 9 , (11) -en- 12 -on Bileşığının ^1H -NMR Spektrumu	50

ÇİZELGE LİSTESİ

Çizelge Numarası	Adı	Sayfa
Çizelge 1.1	Halk arasında kullanılan <i>Sideritis</i> türlerinin mahalli adları	4
Çizelge 1.2	Terpenlerin Sınıflandırılması	7
Çizelge 3.1	<i>Sideritis stricta'</i> dan Elde Edilen Bileşiklerin formülleri	52
Çizelge 3.2	Antimikrobiyal Aktivite Testleri Sonuçları	53

SEMBOL LİSTESİ

Simge	Adı	Tanım Değeri	Birimİ
α	Alfa	-	-
β	Beta	-	-
ppm	Ppm	1×10^{-6}	
m/z	kütle / elektron	-	g
Hz	Hertz	
μ	Mikro	$\mu = 1 \times 10^{-9}$	-
t	Triplet		
s	Singlet		
d	Dublet		
m	Multiplet		

ÖNSÖZ

TUBİTAK Temel Bilimler Araştırma Grubu tarafından desteklenen ve Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü tarafından uygun görülen bu Yüksek Lisans çalışmasıyla Türkiye'de yetişen ve halk arasında bitkisel ilaç olarak kullanılan *Sideritis stricta* bitkisinin kimyasal bileşenler açısından incelemesi amaçlamış ve bu doğrultuda çalışmalarımızı tamamlamanın mutluluğu içerisindeyim.

Bu çalışma süresince bana her türlü desteği sağlayan ve değerli bilgilerini benimle paylaşan saygıdeğer hocalarım Yard. Doç. Dr. Turgut KILIÇ ve Prof. Dr. Gürendam TÜMEN' e teşekkürlerimi sunarım.

Maddi manevi desteklerini esirgemeyen beni bu günlere getiren babam SALİH KÖSEDAĞ ve annem GÜLDANE KÖSEDAĞ 'a ayrıca çok değerli eşim BEKİR ŞAMIL DOLU 'ya sonsuz teşekkürler...

Asuman KÖSEDAĞ
Balıkesir,2005

1. GİRİŞ

Türkiye'de, son yapılan çalışmalarla tür sayısı 47'ye ulaşan *Sideritis* cinsinin %78'i endemiktir. Bu türler anti-inflammatory, antirheumatic, digestive ve antimikroiyal aktivite özelliklerinden dolayı ülkemizde ve avrupa da bazı hastalıkların tedavisinde çay olarak kullanılmaktadır. Ülkemizde bu türlerin uçucu bileşenleri ile ilgili çalışmalar yapılmış olmasına rağmen çok önemli aktiviteye sahip olan terpen bileşenleri açısından yapılan çalışmalar sınırlı sayıdadır [1-5]. Dünyada yapılan araştırmalar incelendiğinde bu türlerin antibakteriyel, antifungal, antikanserojen, insecticidal aktivite gibi aktivitelere sahip oldukları tespit edilmiştir[6,9-10].

Labiate (Lamiaceae) familyası, başta Akdeniz havzası olmak üzere yeryüzünün bütün bölgelerinde yayılmış, yaklaşık 170-250 cins ve 3000-3500 tür ile temsil edilmektedir [11-13]. *Sideritis* (Labiate) türlerinin gerek Türkiye gerekse Avrupa folklorik tıbbında ağrı kesici, antiromatizmal, sindirim kolaylaştırıcı, antimikrobial ve ağrı kesici etki gösterdikleri belirlenmiştir [14]. Bu etkilerinden dolayı Anadolu'da bu tür yaygın olarak bitkisel çay olarak tüketilmektedir. Son 3 yılda belirlenen 7 tür ile birlikte Türkiye florasındaki *Sideritis* türlerinin sayısı 10 alt türü ve iki varyetesi ile 46 ya ulaşmıştır. Bunlardan 34 türü, 4 alt türü ve 2 varyetesi endemiktir [15,16]. *Sideritis* türlerinin morfolojik ve anatomiç araştırmaları üzerinde yurdumuzda çeşitli çalışmalar yapılmıştır [17 -19]. Son yıllarda Türkiye'de bazı *Sideritis* türlerinin sulu ekstreleri üzerinde yapılan çalışmalar, bu türlerin farelerde sinir sistemi stimulanı ve antistres aktivitesine sahip olduklarını göstermiştir [20 -22].

Türkiye'de *Sideritis* türlerinin uçucu bileşenlerinin aydınlatılması amacıyla pek çok çalışma yapılmışmasına rağmen [23 -25], uçucu olmayan bileşenlerin aydınlatılması için yapılan çalışmalar azdır [26 -28]. Diğer taraftan *Sideritis* türlerinin diterpenlerinin morfolojik, anatomiç ve aktivite araştırmaları üzerinde yapılan çalışmalar da son yıllarda ivme kazanmıştır [29].

Bu çalışmanın amacı Türkiye için endemik bir bitki olan ve halk arasında "Dağ Çayı" veya "Eşek Çayı" olarak bilinen *Sideritis stricta* Boiss. et Heldr. bitkisini diterpen bileşikleri bakımından incelemek ve yapılarının tayini ile biyolojik aktivitelerinin belirlenmesidir.

Çalışmalar bu yönde yürütülmüş ve bitkiden çeşitli kromatografik yöntemlerle elde edilen bileşiklerin bazlarının aktivite incelemeleri bu amaç doğrultusunda yapılmıştır.

1.1 Bitkinin Özellikleri

1.1.1 Labiatae (Lamiaceae) Familyası

Angiospermilerin en önemli familyalarından birisi olan Labiatae, adaçayı, kekik, nane gibi birçok faydalı bitkileri içine alan yaklaşık 200 cins ve 3000 türle temsil edilen geniş bir ailedir. Labiatae familyası dünyanın birkaç bölgesinin dışında tüm habitat ve yüksekliklerde yetişmekte olup, Kuzey Kutbu'ndan Himalayalar'a kadar, Güneydoğu Asya'dan Hawaï'ye kadar, ayrıca Avustralya'da, tüm Afrika'da ve Amerika'nın kuzeyi ve güneyi boyunca yayılış göstermektedir[30].

Güneybatı Asya'da, Yunanistan dışında Labiatae (Lamiaceae) familyasının yaklaşık 66 cins ve 1100 türü bulunmaktadır. Bu rakam dünya toplamının 1/3'üne karşılık gelir. Familyanın bölgelerdeki endemizm oranı % 70 in üzerindedir. Güneybatı Asya'da yetişen 66 cinsin 9'u Yeni Dünya'da (Amerika ve Avustralya kıtaları) bulunmaktadır. Bunlardan *Scutellaria* ve *Teucrium* en yaygın örnekleri oluşturmaktadır[30].

Ülkemizde ise bu familyanın 45 cinsi, 546 türü ve 730 taksonu var olup, bunlar kayıtlıdır. Bunlardan 28 tür yaygın, 2470 tür endemik olup endemizm oranı % 42. 2'dir. Son zamanlarda yapılan çalışmalarda, yeni ilavelerle ise sayısı 558'e takson sayısı ise 742'ye çıkmıştır[30].

Tıbbi ve aromatik bitkiler bakımından Akdeniz ve Ege bölgesi çok zengindir. Özellikle *Micromeria*, *Origanum*, *Salvia*, *Sideritis*, *Thymus* ve *Thymbra* bu bölgelerde yetişen aromatik Labiatae üyeleri deniz seviyesinden 4400 m'ye kadar çeşitli yüksekliklerde tespit edilmiştir.

1.1.2. *Sideritis* cinsi

Sideritisler; tek ya da çok yıllık otlar veya küçük çalılar yapısında olan, gövdeleri dik ve yükseltici, dört köşe, pilos ya da tomentos tüylü nadiren tüysüz, salgı bezli ya da salgı bezine sahip olmayan, yapraklar basit parçalı, kenarları tam ya da krenat – dentat, saplı ve ya sapsız cinslerdir. Vertasillastrum (4-) 6 (-10) çiçekli, seyrek ya da yoğun dizilişli. Brakteoller eksik. Brakteler yaprağa benzer, geniş kaliks tübüni saklayıcı, kaliks tubular – çan şekilli bazen bilabiyat, 5 – 10 damarlı, 5 dikensi dişli, dişler eşit ya da üstteki alttaki dört dişten daha geniş, korolla genellikle sarı, bazen beyaz ya da kırmızı. Korolla tübü kaliks içinde, bilabiyat,

üst dudak hemen hemen dik, tam ya da iki parçalı (trifit) ortadaki daha geniş ve daha derin, stamenler 4 didinam, korolla tübü içinde, alt stamenler üst stamenlerden daha uzundur. Anterler 2 gözlü ve çoğunlukla şekli bozulmuştur. Stilus korolla tübü içinde, silindirik, ginobazik bifit, üst lob ucta küt, alt lob geniş ve üst lobu sarar. Ovaryum üst durumlu 4 gözlü nuks ovat tepede küt yuvarlak ve tüysüzdür [31].

Sideritis cinsinin Türkiye'de rastlanan bölgeleri için tayin anahtarı;

- 1) Bitkiler tek yıllık. Brakteler az çok tam, yaprak gibi. Kaliks az çok 2 dudaklı, üst dış alttaki dört dişten daha geniş ve daha büyük. Sect. *Hesiodia* *Bentham*.
- 2) Tabanda odunsu çok yıllık otlar. Brakteler tam (nadiren en aşağıda serulat. *S. congesta*), sarıcı, yaprak gibi değil. Kaliks hemen hemen eşit dişli. Sect. *Empedoclia* (*Rafin.*) *Bentham* [31].

1.1.2 *Sideritis stricta* Boiss & Heldr.

Cök yıllık, gövde 55-65 cm boyunda, basit dallanmış, sarımsı veya sarımsı yeşil gövdenin tüyleri basık, gövdenin üst kısmında ise dağınık örtü tüyleri var. Gövdenin alt kısmında bulunan yapraklar beyaz-ipeksi basık tüylü, ortadaki yapraklar yeşil, pilos tüylü, yoğun bir şekilde retikulat damarlı, yaprak şekli linear-lanseolattan, lamseolata kadar, yaprak ucu akut (sivri) veya muronat(tepesivri), kenarlar küçük dişli sapsız, 3-5 X 0.5-1 cm boyutlarında. Vertisillatlar 10-18 tnae, en alta bulunanlar diğerlerinden 1-3 cm uzaklıkta, orta ve üsttekileri sık ve yoğun dizilmiş, Ortadaki brakteler orbikulattan-kordata kadar değişen şekillerde bazen reniform(böbreksi), 1-1.5 X 1-2 cm, uçları sarı akumen(ığnemsi) üzeri pilosdan tüysüze kadar değişik tüylenme tipinde, kenarları siliat tüylü 2-3 mm, kaliks 10-11 mm boyunda, dış linear-lanseolate 3-4.5 mm, orta tüylü, korolla sarı 12-15 mm boyutlarında, tüylü ve korolla boğazından kahverengi çizgili. Çiçeklenme zamanı 5-8. aylar, Meşe makileirnde deniz kenarlarındaki kayalıkarda 915 m yükseklikte yeitişir. [31].

1.2 *Sideritis* Türlerinin Halk Arasında Kullanılışı

Sideritis türleri hoş aromalarından dolayı Türkiye'de yaygın şekilde bitki çayı olarak kullanılmaktadır[32]. Halk tıbbında *Sideritis* türlerinin sinir sistemi uyarıcısı, yataştıracısı, antitusif, sindirim sistemi düzenleyici ve antienflamatuar etkileri olduğu bilinmektedir[33-34]. Son çalışmalar Türkiye'deki beş *Sideritis* türünün sulu ekstraktlarının farelerde sinir sistemi uyarıcısı veya anti-stress aktiviteleri olduğunu göstermiştir[35]. Bazı *Sideritis* türlerinin

antienflamatuar etkileri olduğu ve romatizma tedavisinde kullanıldığı bilinmektedir. Yine bazı *Sideritis* türlerinin antibakteriyel etki gösterdiği, *S. mugronensis*'in ise arteriyel kan basıncını düşürdüğü ve otonom sinir sistemi üzerinde etkileri olduğu bildirilmiştir. Ayrıca *S. congesta* ve *S. arguta*'nın antispazmotik etkileri olduğu açıklanmıştır [36].

Sideritis stricta Boiss. et Heldr. Antalya civarında yetişen, Türkiye için endemik olan bir bitkidir[32].

Diger *Sideritis* türlerinin yetişikleri bölgeler ve kullanıldıkları bölgelerde verilen isimler Çizelge1.1'de görülmektedir [17].

Çizelge 1.1 Sideritis Türlerinin Halk Arasında Kullanılan Yöresel Adları [7]

TÜRLER	KULLANILDIĞI BÖLGE	MAHALLİ ADI
<i>S. congesta</i>	Antalya, Alanya	Yayla çayı, Dağ çayı
<i>S. condensata</i>	Antalya, Isparta	Dağ çayı, Eşek çayı
<i>S. arguta</i>	Antalya, Gündoğmuş	Yayla çayı, Dağ çayı
<i>S. argyrea</i>	Antalya, Gündoğmuş	Eşek çayı
<i>S. perfoliata</i>	Antalya, Alanya	Dağ çayı
<i>S. perfoliata</i>	Balıkesir, Bergama	Kandil çayı
<i>S. libanotica</i> ssp. <i>libanotica</i>	Hatay, İskenderun	Dağ çayı, Ada çayı
<i>S. libanotica</i> ssp. <i>linearis</i>	Muğla	Bozlan çayı
<i>S. libanotica</i> ssp. <i>linearis</i>	Konya	Altınbaş, Acem arpası
<i>S. libanotica</i> ssp. <i>linearis</i>	Afyon	Düğümlü çay
<i>S. libanotica</i> ssp. <i>curdica</i>	Maraş	Dağ çayı
<i>S. syriaca</i> ssp. <i>nusariensis</i>	Mersin, Anamur	Boz kekik
<i>S. syriaca</i> ssp. <i>violascens</i>	Antalya, Alanya	Topuklu çay
<i>S. athoa</i>	Balıkesir, Kazdağı	Kedikuyruğu çayı
<i>S. dichotoma</i>	Balıkesir, Kazdağı	Sarıköz çayı
<i>S. trojana</i>	Çanakkale, Bayramiç	Kazdağı çayı
<i>S. tmolea</i>	İzmir, Ödemiş	Sivri çay
<i>S. amasiaca</i>	Çorum	Dağ çayı
<i>S. germanicopolitana</i>	Amasya	Tosbağa çayı
<i>S. sipylea</i>	İzmir, Ödemiş	Sivri çay
<i>S. hispida</i>	Kayseri	Dağ çayı
<i>S. albiflora</i>	Muğla	Dağ çayı
<i>S. Lycia</i>	Antalya, Burdur	Dağ çayı
<i>S. scardicassp. scardica</i>	Kırklareli	Dağ çayı

1.3 TERPENLER

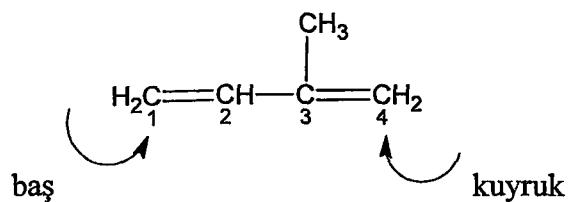
İnsanlar, geçmişten bu güne, bitkilerden organik bileşikler elde etmektedirler. Belirli bir bitki malzemesi yavaşça ısıtıldığında ya da buhar destilasyonuna tabi tutulduğunda, *uçucu yağlar* olarak bilinen kokulu bileşiklerin bir karışımı elde edilir[1]. Uçucu yağlar eskiden beri parfümeride kullanılmaktadır. Uçucu yağların yapısı aydınlatıldığında ise en önemli bileşenler olan *Terpenler* elde edilmiştir.

Terpenoidler olarakta bilinen bu maddeler yaygın olarak bitkiler aleminde bulunan bileşik grubudur [32]. 5 karbonlu izopren moleküllerinden oluşmuşlardır[33]. Uçucu yağlarda bulunan C ve H içeren oksijensiz terpenik maddelere hidrokarbür denilmektedir. Ayrıca doğal olarak bulunan her tür terpenin oksijen içeren türleride vardır ve bu yapılar temelde alkol, aldehit veya ketonlardır. Bunlar ya dallanmış zincir biçimindedir, ya da siklik yapı (halka yapısı) da bulunurlar [34]. Bugün gerek açık zincirli gerekse halkalı yapıda olan çeşitli fonksiyonel gruptara sahip 20.000 den fazla terpen yapıları bilinmektedir [37].

Hemen hemen tüm terpenlerin termal bozunmaları izopren molekülüne vermiştir ve bu da doğal olarak bulunan bütün terpenlerin iskelet yapısının izopren ünitesinden olduğu fikrine götürmüştür. Bu izopren kuralı olarak bilinir ve ilk Leopold Ruzicka* tarafından gösterilmiştir. Ayrıca, Ingold (1925) doğal terpenlerin içindeki izopren ünitelerinin “baştan kuyruğa” birbirine katıldığını söylemiştir. Bununla birlikte, bu kuralın oldukça kullanışlı olduğu kanıtlanسا da, sabit bir kural olarak değil de yol gösterici bir prensip olarak gösterilebilir. Çeşitli istisnalar vardır; karotenler merkezlerinden kuyruk kuyruğa bağlanır, ayrıca bazı terpenlerin içerdikleri karbon beşin katı değildir ve karbon sayısı beşin katı olup da izopren moleküllerine bölünemeyen terpenler vardır [32].

$(C_5H_8)_n$ formülüne uyan terpenler ve oksijenli türevleri bitkisel uçucu yağların belli başlı bileşiklerini oluştururlar. Terpen iki izopren (2-metil-1,3-bütadien) (1) molekülünün baş – kuyruk kondenzasyonu sonucu meydana gelmiştir.

* Leopold Ruzicka (1887 – 1976); b. Vukovar (Yugoslavya); PH. D, 1910 Karlsruhe; Profesör, İsviçre Federal Enstitüsü (ETH), Zürih, (1923- 1926 ve 1929- 1957), Nobel ödülü, 1939

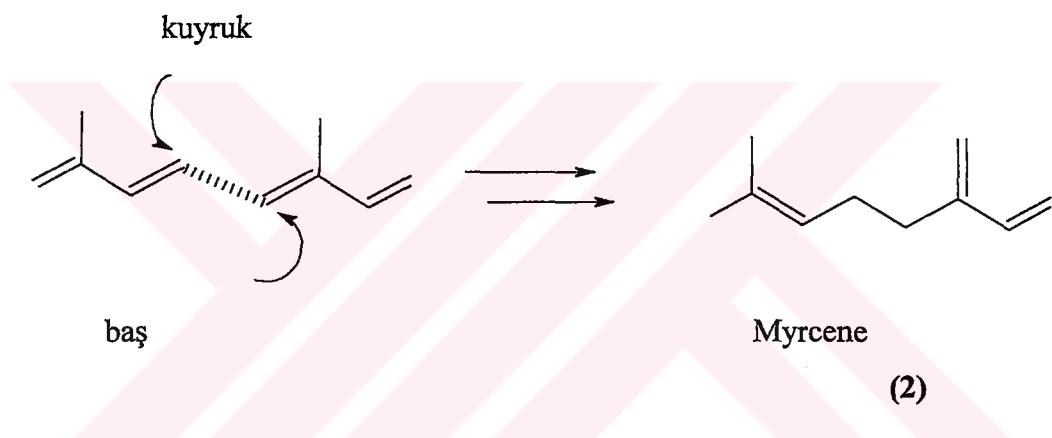

izopren (2-metil-1,3-bütadien)

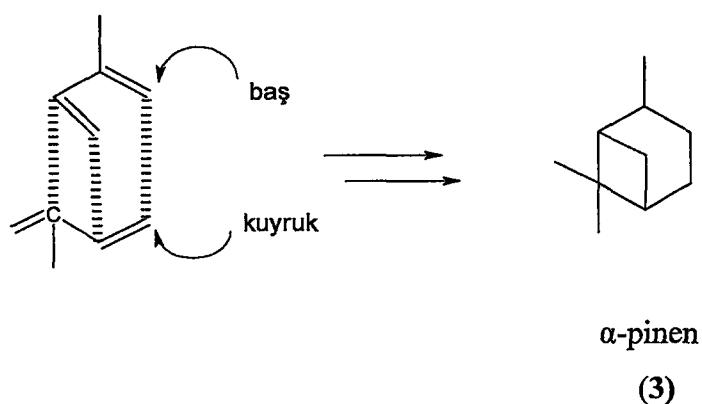
(1)

Bu kurala göre izopren ünitelerindeki 1 nolu karbon (dallanmış taraftaki) baş olarak adlandırılırken, 4 nolu karbon (dallanmanın olmadığı taraftaki) kuyruk olarak adlandırılır.

Örnek olarak, myrcene (2) iki izopren ünitesinin baş – kuyruk kondenzasyonu ile oluşmuştur.

Yine α -pinen (3) de benzer şekilde oluşmuştur.

α -pinen
(3)

1.3.1. Terpenlerin Sınıflandırılması ve Biyosentezi

Terpenler içerdikleri karbon atomu sayısına göre sınıflandırılırlar. Bundan dolayı iki izopren ünitesinin biyosentezi yoluyla oluşan 10 karbonlu moleküller monoterpenler, 15 karbonlu moleküller seskiterpenler ve 20 karbonlu moleküller ise diterpenler olarak adlandırılırlar. (Çizelge 1.2)

Çizelge 1.2 Terpenlerin Sınıflandırılması

Izopren sayısı	Sınıfı	Karbon Sayısı
1	Hemiterpenler	5
2	Monoterpenler	10
3	Seskiterpenler	15
4	Diterpenler	20
5	SESTERPENLER	25
6	Triterpenler	30
8	Tetraterpenler (karotenoidler)	40
N	Politerpenler	(5) _n

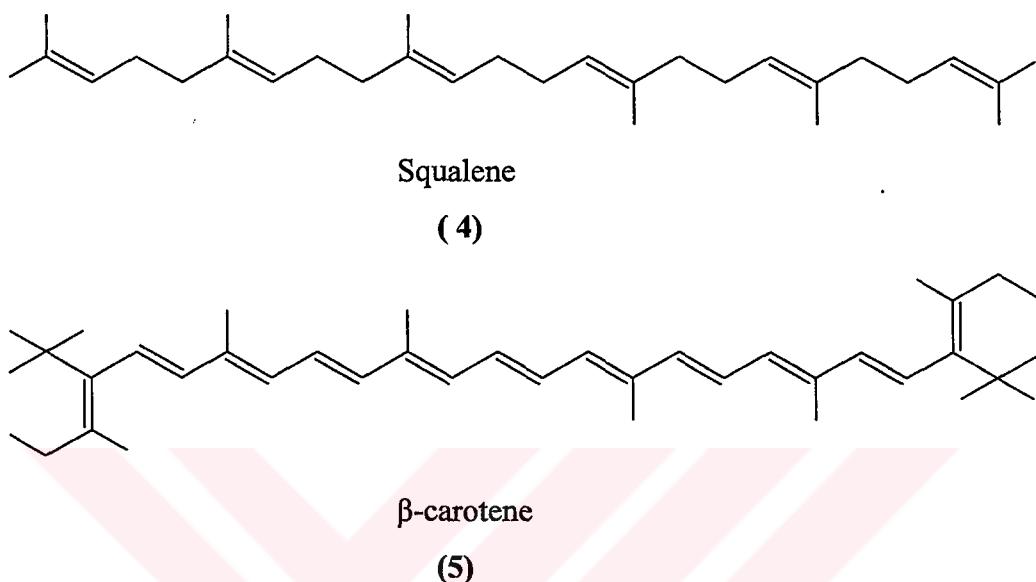
Terpenler fiziksel özelliklerine göre iki grupta incelenir.

Uçucu Terpenler: Su buharı destilasyonu ile sürüklenebilen küçük moleküllü monoterpenler ve bazı seskiterpenlerdir.

Uçucu Olmayan Terpenler: Büyük moleküllü seskiterpenler, diterpenler, sesterpenler, triterpenler ve politerpenlerdir.

Uçucu yağlarda monoterpen yapısında olan maddelerle, bazı seskiterpenik maddelere rastlanmaktadır. Bunlar uçucu yağların özsuyunda ve bazı bitkilerin dokularında bulunmaktadır. Seskiterpenlerin bir kısmı ile diterpen, triterpen ve politerpenler ise uçucu olmayan bileşiklerdir. Bu yüzden uçucu yağların içinde erimiş olarak bulunurlar, ancak su buharı ile sürüklene mediklerinden, elde etme sırasında uçucu yağı geçemezler. Di ve triterpenler bitki ve ağaç sakız ve reçinelerinden elde edilir. Tetraterpenler -karotenler- düzenlenmiş bir gruptur ve bu grup bir ayırcı grup olarak davranışabilir. Kauçuk en çok bilinen politerpendir [32].

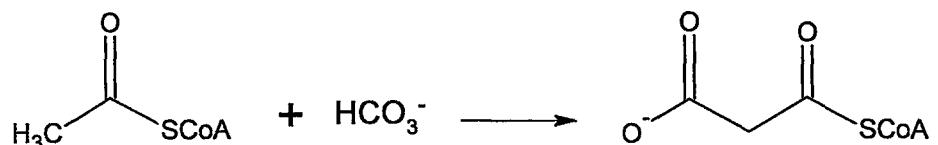
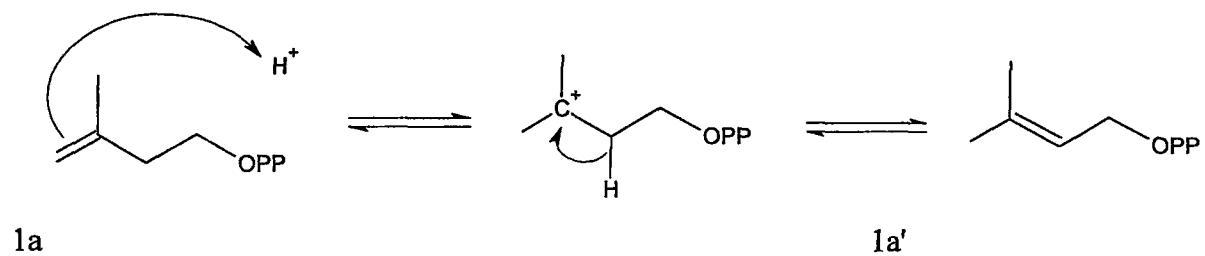
Mono ve seskiterpenler bitkilerde bulunurken, daha yüksek karbonlu Terpenler hem bitkilerde hem de hayvanlarda bulunurlar ve her iki canlı türlerinde de çok büyük biyolojik öneme sahiptirler. Örneğin, bir triterpen olan squalene (**4**) steroid ve hormonların yapımında temel taş iken bir tetraterpen olan β -karoten (**5**) ise A vitamininin temel kaynağıdır.

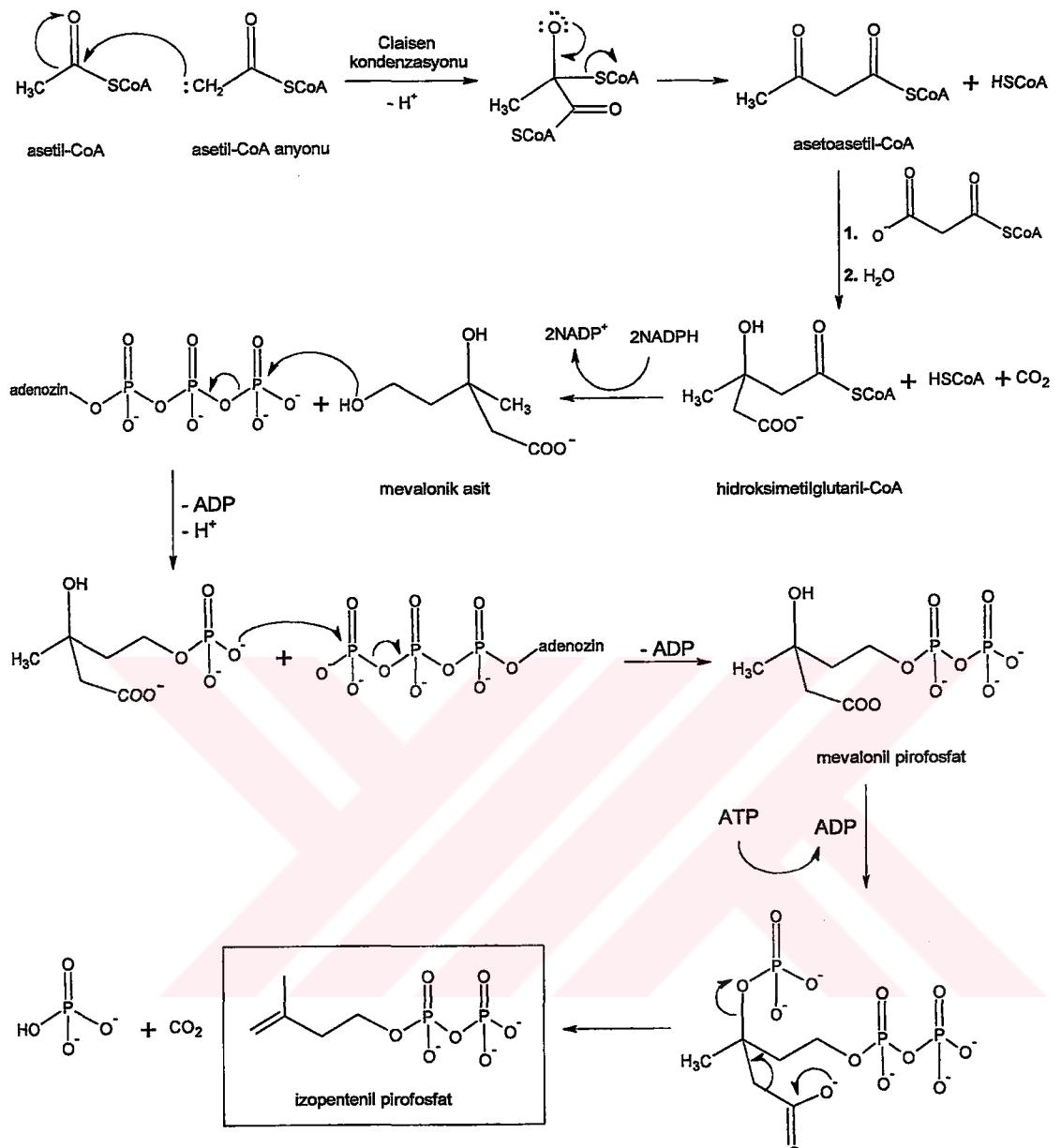

1.3.1.1. İzopentenil pirofosfatın Oluşumu

Terpenlerin oluşumunda izopren birimleri tek başına yeterli değildir. Bundan dolayı izopren molekülü terpenlerin yapısını oluşturabilecek reaksiyon aktivitesine sahip olan izopentenil pirofosfat halinde biyosenteze katılmaktadır. Bu olayda öncelikle asetil-CoA bikarbonat anyonu ile Malonil-CoA'yı oluştururken, iki asetil-CoA molekülü de birbirile kondenzasyona uğrayarak asetoasetil-CoA molekülünü oluştururlar. Böylelikle asetoasetil-CoA ve malonil-CoA birbiri ile kondenzasyona uğrayarak ATP eşliğinde izopentenil pirofosfat'ı (1a) meydana getirirler (Şekil 1.1). Elde edilen bu izopentenil pirofosfat terpenlerin oluşumunda rol oynar [38].

İzopentenil pirofosfat bu haliyle de terenlerin biyosentezine katılmak için hazır değildir. Bunun için izopentenil pirofosfat bir enzim yardımıyla izomerizasyona uğrayarak dimetil alil ester ile bir denge oluşturur. İzomerizasyon izopentenil pirofosfata Markownikoff kuralına göre proton katılımıyla ve oluşan karbokatyon ara ürününün Zaitseff kuralına göre düzenlenmesi ile gerçekleşir [39]

Şekil 1.1 İzopentenil Pirofosfatın Biyosentezi

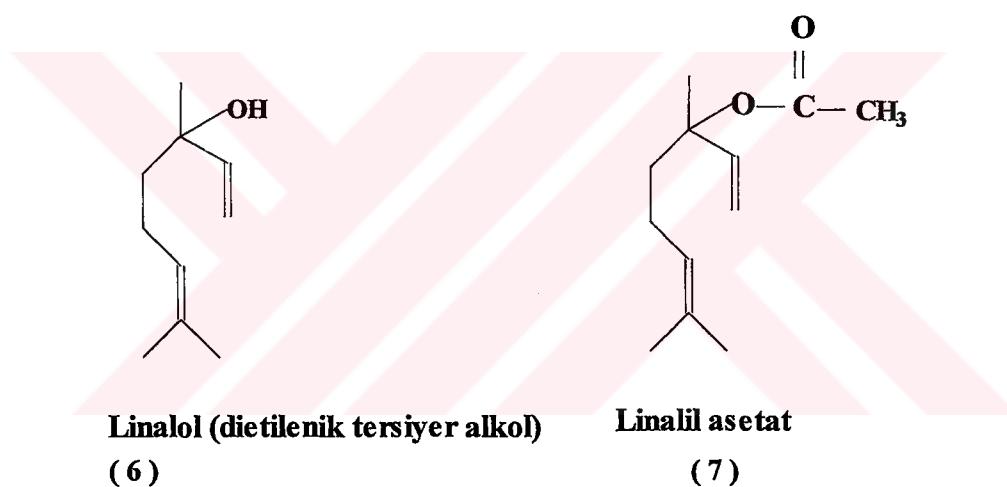
1. 4. Terpenlerin Sınıflandırılması

1.4.1 Monoterpenler

a) Asiklik Monoterpenler

Asiklik monoterpenler 2,6-dimetiloktan iskeletini taşır ve üç çifte bağlı vardır. Oksijenli türevleri farmakognozi yönünden daha önemlidir. Bu türevler primer alkol, tersiyer alkol, ester ve aldehit grupları taşıyabilir, monoetilenik ya da dietilenik olabilir.

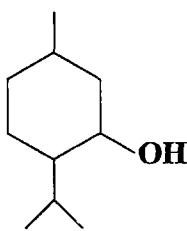
ÖRNEK: *Lavandula officinalis* 'in (Labiatae) taze çiçekli dal uçlarından su buharı distilasyonu ile elde edilen lavanta esansında (oleum lavanduale) asiklik monoterpen olan *linalol* (%30-40) ve *linalil asetat* (%35-55) içerir. Parfümeri ve kozmetikte kullanılır[40,41].

b) Monosiklik monoterpenler

Çoğunlukla p-mentan iskeleti taşırlar. Çifte bağ iki tanedir. Oksijenli türevleri sekonder ya da tersiyer alkol, ester, keton, epoksit ve peroksit grupları taşıyabilir. Bu bileşikler dietilenik, monoetilenik veya doymuş yapıda olabilir.

ÖRNEK: *Mentha piperita*'nın (Labiatae) çiçekli dal uçlarından su buharı distilasyonu ile elde edilen nane yağıını (oleum menthae) %50 si monosiklik monoterpen olan mentol'dür. Eczacılıkta, diş macunlarında, şeker ve ciklet yapımında kullanılır[41].

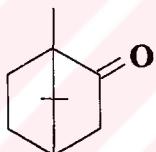

Mentol
(8)

c) Bisiklik Monoterpenler

Bisiklik monoterpenler ya sabinon , ya karan, ya pinon, ya da kamfon iskeletinden türemişlerdir.Bir çifte bağ taşırlar.Oksijenli türevleri sekonder alkol, ester ya da keton grupları taşırlar. Bu bileşikler monoetilenik veya doymuş olabilirler.

ÖRNEK: *Cinnamomum camphora*'nın (Lauraceae) odunundan elde edilen bir üründür.Kalp ve solunum analeptiği olarak sulu çözeltisi, buğu şeklinde akciğer ve solunum antiseptiği olarak etanolü çözeltisi kullanılır[41].

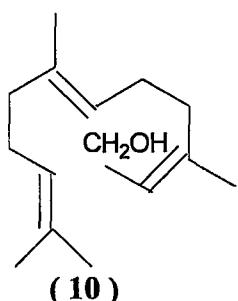
Kafur
(9)

1.4.2 Seskiterpenler

15 karbonlu bileşiklerdir.Bunlarında asiklik, monosiklik, bisiklik yapıları ve oksijenli türevleri bulunur[41].

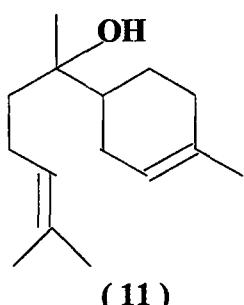
a) Asiklik Seskiterpenler

ÖRNEK: Farnesol

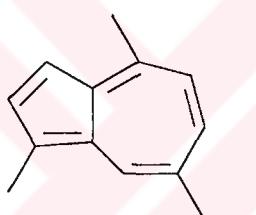
b) Monosiklik Seskiterpenler

ÖRNEK: Bisabolol

c) Bisiklik Seskiterpenler

ÖRNEK: Kamazulen. Mayıs papatyası olarak bilinen bitkiden elde edilen ve boğaz ağrısında gargara olarak kullanılan bisiklik seskiterpendir[41].

Kamazulen

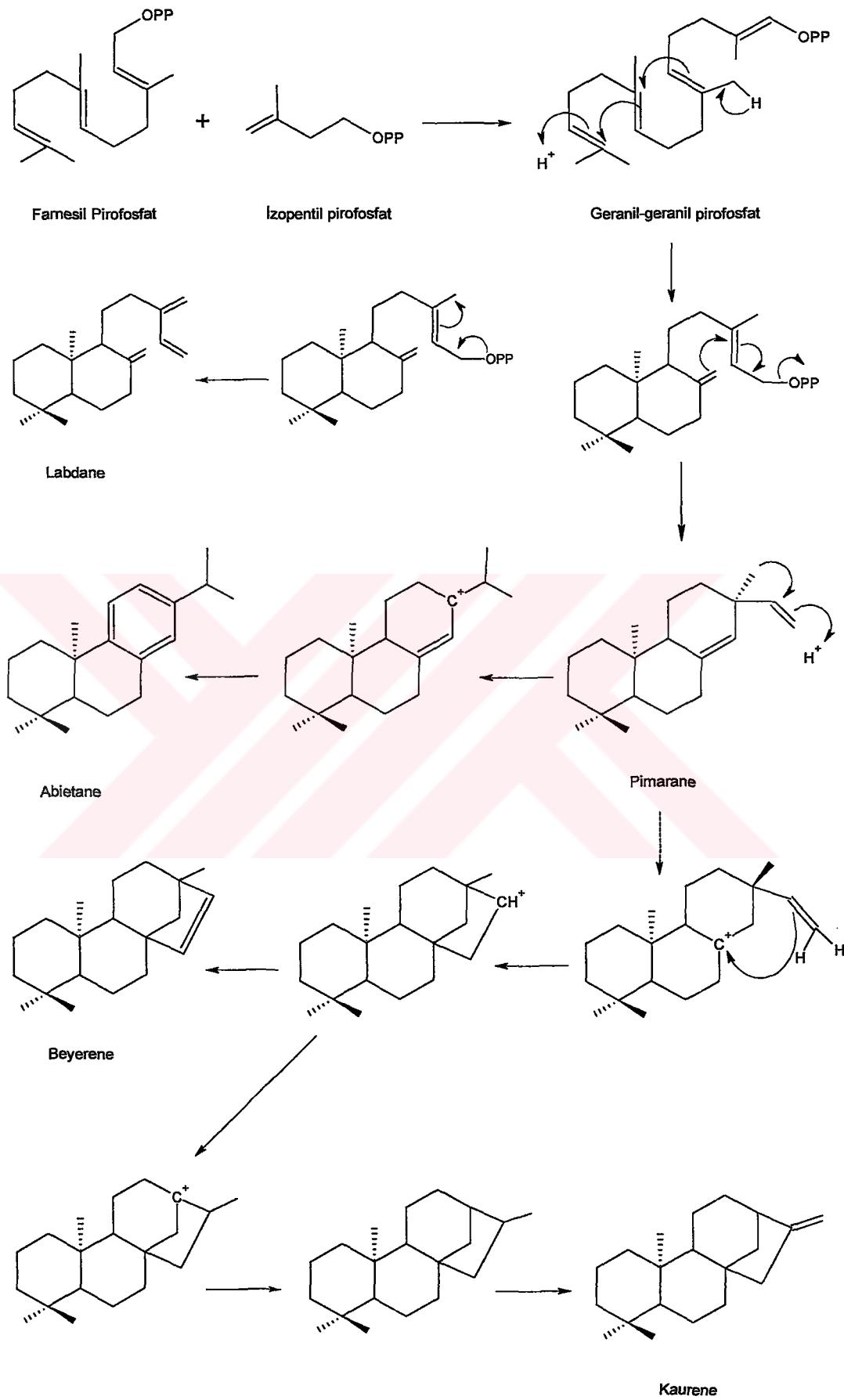
(12)

1.4.3 Diterpenler

Diterpenler 2E,6E,10E geranil geranil pirofosfattan türemiş doğal izoprenoid ürünler ailesinin en çok bulunan üyeleriidir. Esas olarak bitki ve mantar orijinli olmalarına rağmen deniz ve böcek dünyasında da bulunmaktadır. Triterpen ve steroidlerden farklı olarak diterpenlerde kolay oksitlenme görülür. Bu nedenle diterpenlerde komşu grup desteğiinden dolayı yapısal reaksiyonlarda birçok farklılık gözlenir ve bu yüzden önemlidirler. Ayrıca bunlardaki gruplar arasında bağ yapmayan iç etkileşmeler, özellikle 1,3 diaxial etkileşmeler bulunmaktadır. Köprülü halka sistemlerinin bulunduğu, özellikle tetrasiklik diterpenlerde non-klasik karbokatyon oluşumunu destekler ve Wagner-Meerwein düzenlenmesi gözlenir.

Doğal ürünler içerisinde, diterpenler, en geniş biyolojik aktiviteye sahip bileşiklerdir. Diterpenler hormonları geliştiren bitkilerde bulunmaktadır. Örneğin, Gibberalin; bitki

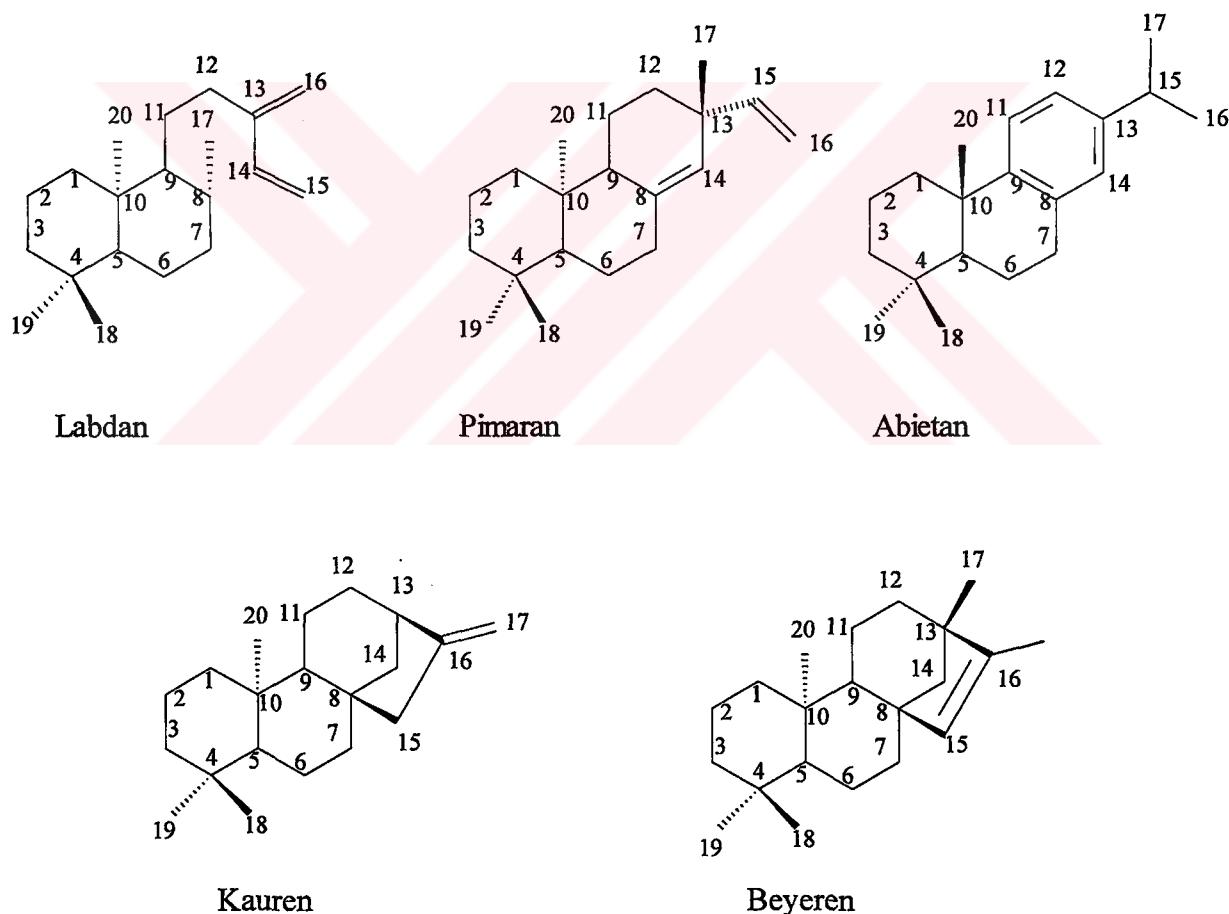
büyüme hormonu, Podolacton; bitki büyümeye inhibitörü, cloradane; acı maddeler, anti-feedantlar böcekleri; anti tümör kanser etkisi ve bazı antibiyotiklere benzer özellikler, bunun yanısıra yüksek tansiyonu düşürücü etkisi olduğu gibi solerol ürünlerinin parfümeri endüstrisinde kullanıldığı da görülmektedir[38]. Diterpenler arasında bulunan yapı türlüğünün farklılığı fitokimyanın gelişmesini de kolaylaştırmaktadır. Gerçekte diterpenlerin birçoğu kimyasal ayırmalar, incelemeler sonucu bulunmuşlardır. Ayrıca kompleks diterpen karışımının izole edilmesi değişik ekstraksiyon sistemleri ve ayırma yöntemlerinin gelişmelerine yol açmıştır. Ayrıca biyolojik aktivite sıklık diterpenlerde daha fazla gözlenir. Ourisson, Bonthorpe ve Charlwood bu sınıfın kaynaklarının Fabales ve Geraniales olduklarını belirlemişlerdir. Şekil 1.6'da diterpenlerin biyosentezi için muhtemel mekanizmalar önerilmiştir [41].

Şekil 1.2 Diterpenlerin Biyosentezi İçin Önerilen Mekanizmalar

Biyogenetik çeşitlilik diterpenler için de söz konusu sudur. Literatürde 70 farklı diterpen iskeleti rapor edilmiştir. Bunların 20 tanesi ana diterpen iskeletleri geri kalan 50 tanesi ise yaygın olmayan diterpen iskeletleri olarak sınıflandırılmışlardır. Yaygın diterpen iskeletleri lineer, totarol, labdan, kauren, pimaran, kasan, Abieatan, Rozan, beyeren, kaurene alkaloids (*aconitum* alkaloids), Gibbera, Taksan, Trachyloban, Cembran, Atisen, Kolevan, Ericacan, Fujinan ve Tigian olarak adlandırılmıştır[42] .

Sideritis türlerinde genellikle kauren diterpenler yaygın olarak bulunmaktadır. Fakat kauren diterpenlerin yanında labdan, pimaran ve beyeren diterpenler de nadir de olsa bulunmaktadır. Ülkemizde mevcut olan bir diğer labiateae familyası üyesi *Salvia* türlerinde abietanlar [43], *Teucrium* ve *Inula* türlerinde ise kloredan ve neokloredanlar yaygın olarak bulunmaktadır [44].

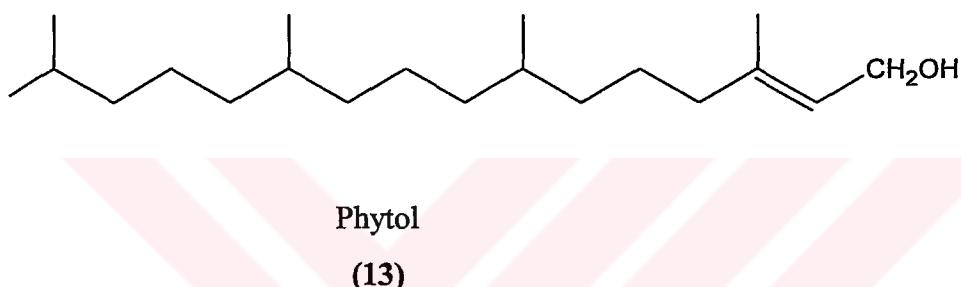

Şekil 1.3 Labdan, pimaran, abietan, kauren ve beyeren diterpenlerinin numaralandırılması

Bu numaralandırma yapılırken 20 no'lu metilin önde ya da arkada olması önemlidir. Eğer 20 no'lu karbon arka pozisyonda ise numaralandırmaya şekillerde görüldüğü gibi A halkasından başlanır.

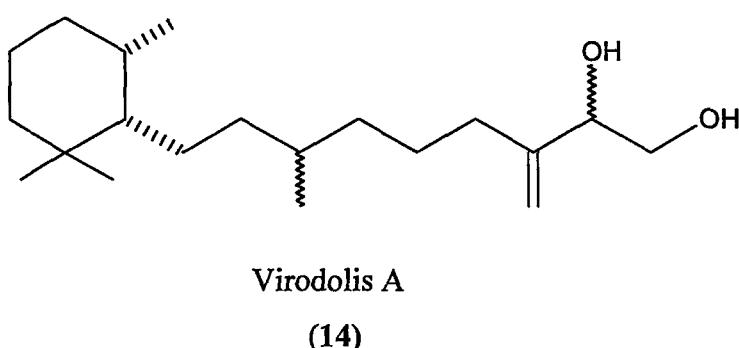
1.4.3.1 Asiklik Diterpenler

Halkalı olmayan bu diterpen yapıları yirmi karbon ve bağlı sübstüentlere göre yirminin üzerinde karbona sahip olan doymuş ya da doymamış yapılardır. Örnek olarak Phytol (13) verilebilir[41].

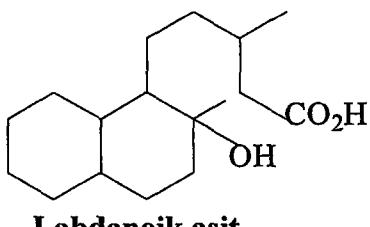
1.4.3.2 Monosiklik Diterpenler

Karasal bitkilerde çok yaygın olmamakla birlikte bu tür diterpenler özellikle deniz yosunlarından elde edilmişlerdir. Nadir gözlenen bu yapılara örnek olarak bir kırmızı alg olan *Laurencia viridis*'den elde edilen epimerik moleküller Viridolis A (14) [41] ve Viridolis B verilebilir.

1.4.3.3 Bisiklik Diterpenler

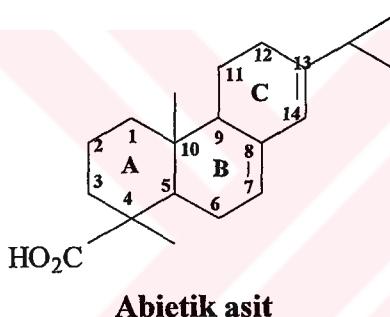
Resin asitleri bisiklik diterpenlerdir. Örnek olarak Labdanoik asit verilebilir[41].

(15)

1.4.3.4 Trisiklik Diterpenler

Örnek olarak Abietik asit verilebilir[41].

Abietik asit

(16)

1.4.3.5 Tetrasiklik Diterpenler

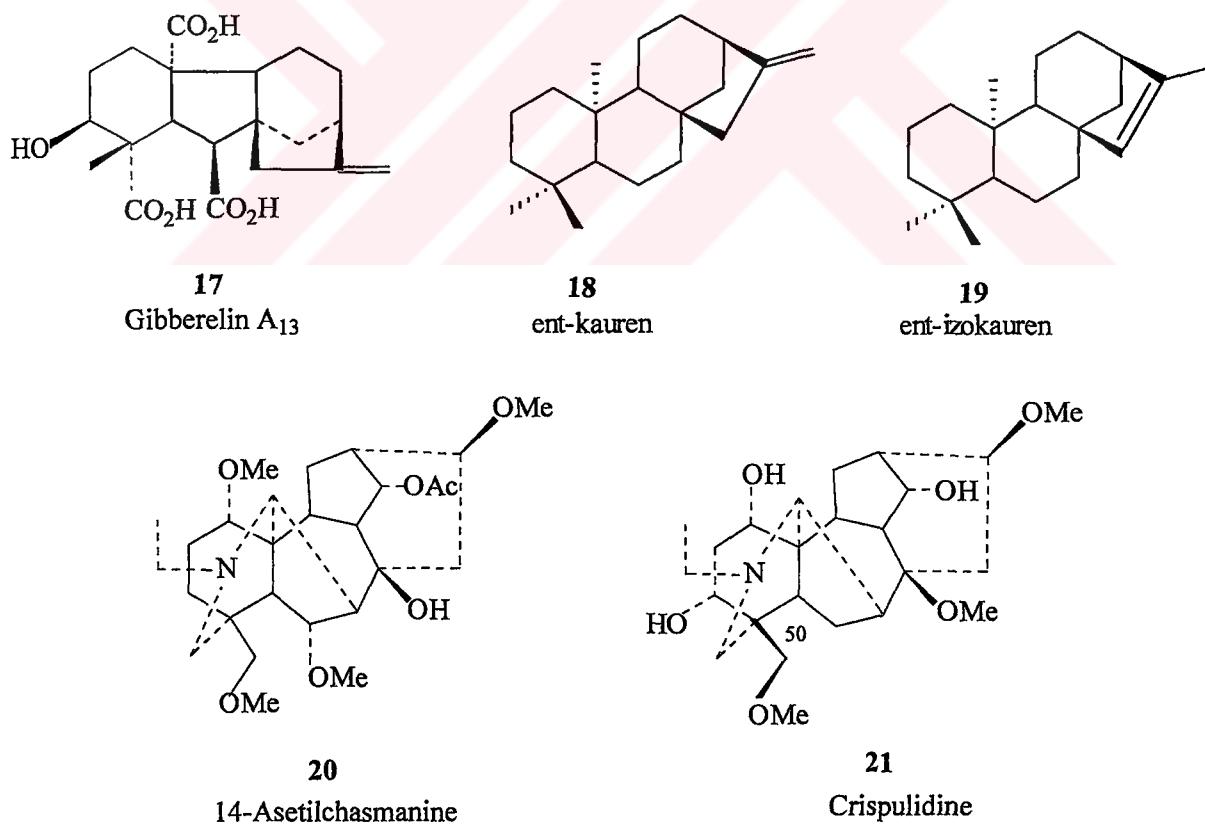
Tetrasiklik diterpenler ilk olarak uygun yönlendirilmiş pimaradienlerin karbokatyon ara ürünü üzerinden kauren, atisen veya beyerene serisi bileşikleri veya beş halkalı pentasiklik siklokauren diterpenlerini oluşturacak şekilde düzenlenebilir. Fakat bu iyon veya eşdeğer ürün doğrudan bisiklik diterpenler serisinden oluşturulmaktadır. Bu serinin daha yüksek derecede oksitlenmiş üyelerinin daha sonraki modifikasyonu gibberellic asit gibi gibberellin (17) [41] bitkisinin büyümeye hormonlarıyla ilgili bir moleküldür.

Sideritis türlerinde en yaygın bulunan diterpen olan kauren diterpenler bir tetrasiklik diterpendir. Kauren (18) diterpenler A.B. C ve D halkalarından oluşan ve genellikle 16 nolu karbon üzerinde ekzosiklik çift bağ taşıyan yapılardır. Kauren iskeletinde çift bağın 15-16 nolu karbonlar arasında yerleştiği de çok görülmüştür. Böyle kauren yapılarına izokaurenler (19) denir.

Ayrıca özellikle *Delphinium* ve *Aconitum* türlerinde yaygın olarak bulunan ve iskeletleri genel olarak Kauren alkaloidleri ya da Aconitum Alkaloidleri olarak adlandırılan kauren diterpenler de vardır. *Delphinium unicum*'dan elde edilen 14-asetilchasmanine (20) [45], *Delphinium crispulum*'dan elde edilen crispudiline (21) [45] bunlara örnek olarak verilebilir. Şekil 1.4 de tetrasiklik diterpenlere bazı örnekler verilmiştir.

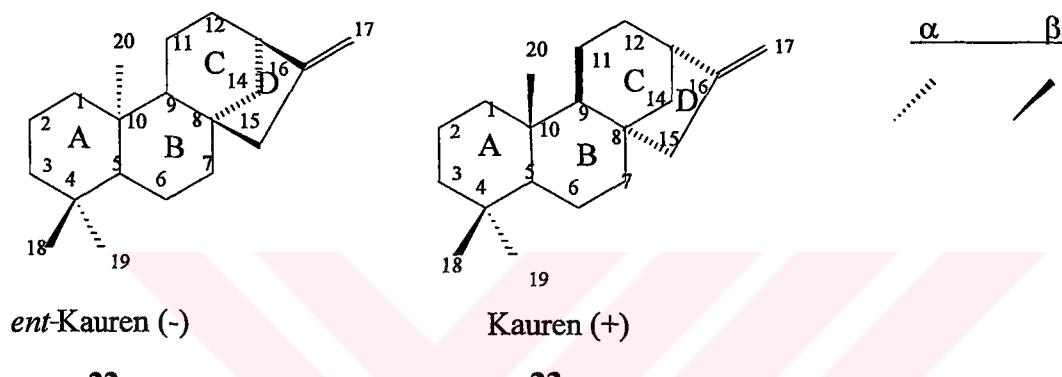
1.4.3.5.1 Kaurenler

Kauren diterpenlerin bitki içerisinde nasıl meydana geldiği konusunda ortaya atılan düşünceler şöyledir. Daha önce de belirtildiği gibi geranil-geranil pirofosfat kendi arasında düzenlenmeye uyuyarak diterpenleri oluşturabilir. Geranil-geranil pirofosfatın oluşturabileceği bir diterpen türü de tetrasiklik yapıdaki bir kauren iskeletidir (Şekil. 1.16). Kaurenler, tetrasiklik yapıda olan diterpenlerdir. Diğer diterpenler gibi onlar da 20 karbondan oluşmaktadır. Fakat kendilerine bağlı olan sübstiyentlere göre içerdikleri karbon sayıları biraz artabilir. Diterpenler genellikle 1-3 arasında değişen sayılıda metil grupları içerirler.

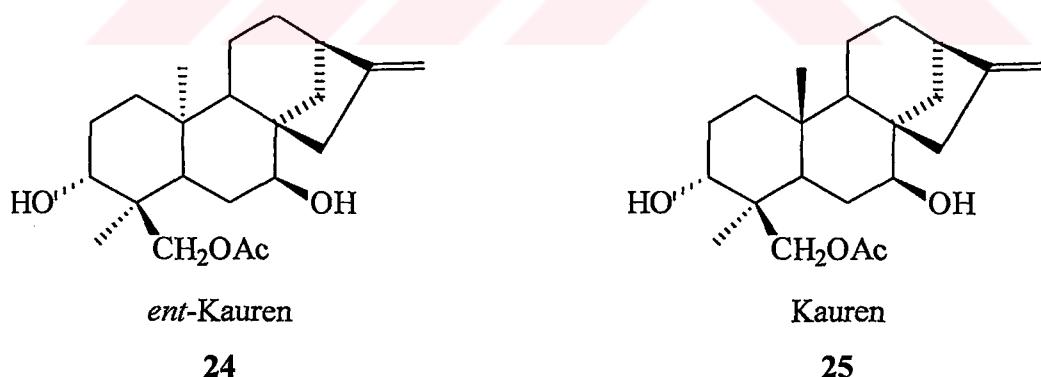

Şekil.1.4 Bazı Tetrasiklik diterpenler

Bir kauren iskeleti üzerinde adlandırmayı ve sübstittenlerini inceleyelim. Tetrasiklik bir molekül olan kauren iskeletinde numaralandırmaya Şekil. 1.5'de görüldüğü gibi A halkasından başlanır, sonra B halkası bitirilir, C ve D halkaları ile devam edilir. Metil grupları 18, 19 ve 20 nolu olacak şekilde numaralandırılır. Burada en önemli nokta 20 nolu karbonun önde veya arkada olmasıdır. Eğer 20 nolu metil karbonu arkada ise bu bileşik *ent*-Kauren, önde ise kauren olarak isimlendirilir.

Sekil-1.5 Kauren ve *ent*-Kauren iskeletleri

Şekil.1.6 Linearol'un ent-kauren ve kauren gösterilişi.

İki örnek üzerinde Kaurenlerin adlandırılmasına bakacak olursak (Şekil 1.6). (24) nolu molekülün *ent*-3 β ,7 α dihidroksi,18-asetoksikaur-16-en, (25) nolu molekülün ise 3 α ,7 β -dihidroksi,18-asetoksikaur-16-ene olarak adlandırıldığını görürüz. Bu iki yapı arasındaki farkı incelediğimizde (24) nolu yapıdaki 20 nolu karbonun arkada, yani α pozisyonundadır. (25)

nolu yapıda ise bu karbon β konumundadır. Dikkatlice bakılırsa (24) nolu yapıda 3 nolu karbondaki hidroksil grubu β , 7 nolu karbondaki hidroksil grubu ise α olarak okunmuştur. Halbuki, formüle bakıldığından bunun böyle olmadığı 3 nolu karbondaki hidroksilin gerçekte α , 7 nolu karbondaki hidroksilin ise β olduğu kolaylıkla görülebilir. (25) nolu yapıya bakılırsa okunuşunda aynen gerçekte olduğu pozisyonunda olduğu görülür.

Eğer bir kauren iskeletinde 20 nolu karbon α konumuda ise o kauren yapısına *ent*-kauren adı verilir. β konumunda ise yapı kauren olarak adlandırılır. *ent*-kauren yapıda halka üzerindeki sübstituentler her zaman bulunduğu konumun tersi konumla okunur.

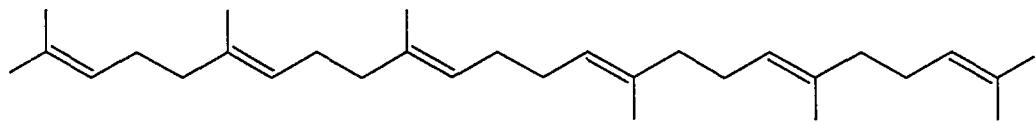
Yine (24) nolu yapıya baktığımızda molekülde 2 adet metil grubu olduğu görülebilir. Aslında metil grubu 3'tür ama 18 nolu metil grubu yükseltgenerek hidroksi metilen haline dönüşmüştür. Yine literatürde kauren iskeletleri incelendiğinde görülmüştür ki, sübstitüe gruplar genellikle 3,7 ve 18 nolu karbonlar üzerine yerleşir. Fakat bazı yapılarda 1, 13, 15 ve 17 nolu karbonlarda da sübstitüe gruplara rastlanmıştır.

Aynı adlandırma kuralı labdane, pimarane ve beyerene yapıları için de

1.4.4 Tritepenler

Triterpenler altı izopren ünitesinden biyosentetik olarak elde edilebilir ve ilk asiklik 30 karbonlu üye squalendir. Squalende çeşitli şekilde halka kapanması triterpenlerin çeşitli iskelet yapılarında olmalarına neden olur. Gerçekte, 4 000 doğal triterpen izole edilmişdir ve 40'dan fazla iskelet tipi belirlenmiştir. Triterpenler iki ana sınıfa ayrılabilir: Tetrasiklik triterpenler ve Pentasiklik triterpenler [41].

Squalene ($C_{30}H_{50}$) köpekbalığının karaciğer yağından izole edilmiştir. Diğer kaynakları bitkisel yağlar ve zeytinyağıdır. Nikel ile katalitik hidrojenasyon squaleni perhidrosqualene ($C_{30}H_{62}$) dönüştürür, bu yüzden squalenin 6 tane çift bağı vardır ve asiklidir. Squalenin ozonolizi, laevulik asidi verir, bu da squalende izopren ünitesinin varlığını gösterir. Squalen sodyum ve amil alkollerle indirgenmediğinden molekülde konjuge çift bağ yoktur. Squalenein molekül yapısına bakıldığından, molekülün merkez bölümünde birbirine kuyruk kuyruğa bağlı iki izopren molekülü olduğuna dikkat edilmelidir [41].

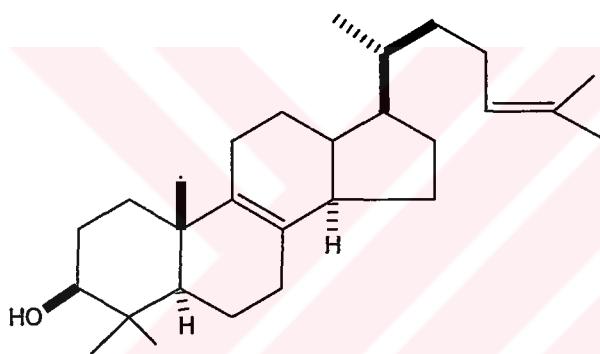
Squalene

(26)

1.4.4.1 Tetrasiklik Triterpenler

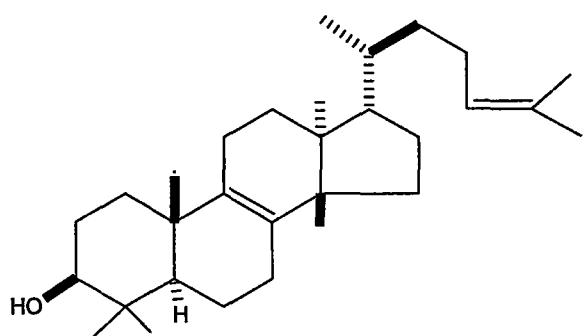
1.4.4.2

Steroid karbon iskeleti içeren önemli bir bileşik sınıfıdır. Bu sınıf temelde iki grupta incelenir; Lanosterol (27) ve Eufol (28) grubu [41].

Lanosterol

(27)

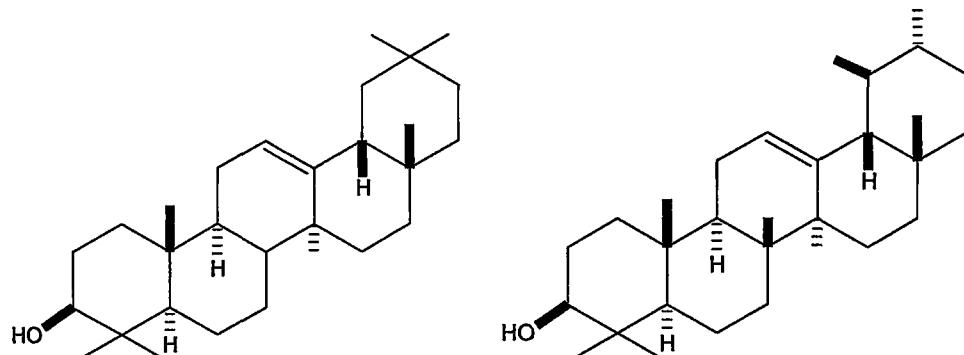

Euphol

(28)

1.4.4.3 Pentasiklik Triterpenler

Bunlar da çeşitli alt grplarda incelenebilir. Ör: Oleanane (β -amyrin) (29) grubu, Ursane (α -amyrin) (30) grubu, Lupane (lupeol) (31) grubu[41].

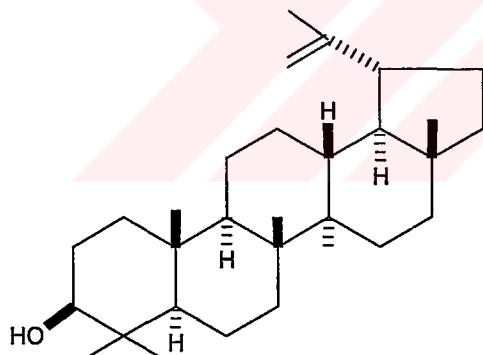

β -amyrin

(29)

α -amyrin

(30)

Lupeol

(31)

2.DENEYSEL BÖLÜM

2.1. Materyal

2.1.1. Bitkisel Materyal

Sideritis stricta bitkisi Antalya Termesos milli parkı mevkiinden 8 Temmuz 2004 tarihinde yaş olarak 5 kilo toplandı. Gölgede kurutulan bitkiden 2.5 kilo kuru bitki elde edildi. Aseton ve Metanol ekstreleri hazırlandı.

Bitkiler Prof.Dr. Gülendam TÜMEN ve Yard. Doç. Dr. Tuncay DİRMENCI tarafından teşhis edildi.

2.1.2. Kimyasal Materyal

Kolon kromatografisi için; silikajel 60G (Kieselgel 60G 0.063-0.200, Merck). İTK ve Preparatif İTK için silikajel kaplı Alüminyum plaklar (DC alufolien Kieselgel 60 F₂₅₄, Merck) ve plaklar için Silikajel 60G ile Silikajel 60 HF₂₅₄ (Merck) kullanıldı.

Saflaştırma ve ayırma işlemlerinde; Hekzan, Kloroform, Diklorometan, Eter, Benzen, Aseton, Etil Asetat ve Metanol kullanıldı.

2.2 YÖNTEM

Bitki kimyası çalışmalarında izlenen yöntem aşağıdaki gibi özetlenebilir.

- Bitkilerin çiçeklenme döneminde toplanması ve teşhisı.
- Bitkilerin gölgede kurutulması ve toz edilmesi.
- Bitkilerin uygun çözücülerle ekstraksiyonu.
- Hazırlanan ekstrelerden çeşitli kromatografik (kolon, ince tabaka ve preperatif ince tabaka, HPLC) yöntemlerle kimyasal organik maddelerin izolasyonu.
- Elde edilen maddelerin çeşitli spektroskopik yöntemlerle (IR, ¹H-NMR, ¹³C-NMR, MS, X-ışınları) yapılarının tayini.
- Gerek bitki ekstrelerinin gerekse ekstrelerden elde edilen saf meddelerin aktivite (antibakteriyel, antiviral, antifungal, sitotoksik, antitümer v.b.) tayini.

2.2.1. Ekstraksiyon

Sideritis stricta bitkisinin gövde kısımları gölgede kurutulduktan sonra toz haline getirildiler. Büyük cam kavanozlarda üç günde bir süzülmek koşuluyla uygun çözücülerde iki hafta masere edildi. Birleştirilerek kuruluğa kadar yoğunlaştırılan ekstrelerden ham ekstraktlar elde edildi. 2.5 kilo kuru bitkiden önce aseton sonra da metanol ekstresi hazırlandı. 55 gram aseton ekstresi elde edildi.

2.2.2. Kromatografi

2.2.2.1. Kolon Kromatografisi

Kolon kromatografisi, elde edilen ekstreleri fraksiyonlarına ayırmak için kullanıldı.

Elde edilen her bir ekstre bir miktar hekzan-kloroform karışımında çözündü ve 0.040-0.060 (230-400 mesh E. Merck) parçacık büyülüğüne sahip silikajel 60G (Merck 9385) çözeltilere ilave edildi. Karışımın çözucusu uçurulduktan sonra homojenliği sağlamak amacıyla ekstre ile karıştırılmış silikajel iyice kurutuldu. Ekstrelerin miktarlarına bağlı olarak seçilen kolonların 2/3'si aynı tip silikajelle doldurulduktan sonra hazırlanan ekstreler kolonların üst kısmına ilave edildi. Kolon kromotografisine Hekzan ile başlandı ve kolona 250 mL Hekzan(H) ilave edildi daha sonra sırasıyla 250 mL 1H:1 Diklormetan(DM), 250 mL DM, 250 mL 7 DM:3 Aseton(Ac), 250 mL 1DM:1Ac, 250 mL Ac, 250 mL 1Ac: 1Metanol ve 250 mL Metanol çözucusu tatbik edilerek fraksiyonlar alındı. Daha sonra madde miktarına göre seçilen yeni kolon yardımıyla fraksiyonlar kolonun üst kısmına ilave edilerek tekrar kolon kuruldu.. Yıkamaya hekzan ile başlandı ve giderek artan oranlarda kloroform ilave edildi. Kloroform miktarı %100'e ulaştıktan sonra aseton ilave edilmeye başlandı, aynı şekilde aseton miktarı %100'e ulaşınca da metanol ilave edildi. Metanol miktarı %100'e ulaşınca kadar yıkama işlemeye devam edildi. Elde edilen fraksiyonların miktarına göre gereğiinde daha küçük boyuttaki kolonlardan yararlanılarak sabit faz sisteminde yeniden kolon yapıldı.. R_f değerleri nedeniyle ayrılımasında zorluk çekilen fraksiyonların daha kolay ayrılabilmesi amacıyla da Sephadex kolon kullanıldı.

2.2.2.2. İnce Tabaka Kromatografisi

Kolon kromatografisinden elde edilen fraksiyonlar miktarlarına göre silikajel kaplı hazır alüminyum plakalara (DC -Alufolien Kieselgel 60 F₂₅₄ Merck) tatlık edilerek uygun çözücü sistemlerinde yürütüldü. Maddelere ait lekeler UV(254 nm) ışık altında incelendi. Plaklara serik sülfat belirteci püskürtülüp 105 °C' lik etüvde ısıtılarak oluşan lekeler incelendi, benzer olan fraksiyonlar birleştirildi ve kolon kromatografisinden alınan fraksiyonların tamamı inceleninceye kadar bu işlem devam etti, benzer fraksiyonlar birleştirildi.

2.2.2.3. Preparatif İnce Tabaka Kromatografisi

Silikajel kaplı alüminyum plaklar miktarı az olan fraksiyonları ayırmak için kullanıldı. Miktarı fazla olan (30 mg'dan fazla) fraksiyonları ayırmak için preparatif ince tabaka kromatografisi (prep İTK) kullanıldı. Bunları hazırlamak için 100g silikajel 60 G ve 50g silikajel 60 HF₂₅₄ absorbanları bir balon içerisinde 300 mL distile su ile homojen oluncaya kadar karıştırıldı. Karışım iyice homojen olduktan sonra CAMAG cam plak çekme aleti ile 0.5 mm'lik 20 cm x 20 cm ebatındaki camlara 0.5mm kalınlığında kaplandı. Oda sıcaklığında kurutulan cam plaklar 1 saat süre ile etüvde 105 °C'de aktive edildi. Karışım halde bulunan fraksiyonlar miktarlarına göre (1 cam plağa ortalama 15-20 mg) cam plaklara tatlık edildiler ve uygun çözücü sistemleri ile bileşenlerine ayrıldılar. Uygun çözücü sistemi farklı denemeler sonucunda bulundu. Her farklı fraksiyon için gerektiğinde farklı denemeler yapılarak her birinin en iyi ayrıldığı sistem bulundu. UV (254 nm) ışık altında maddelere ait bantlar işaretlendi ve kazınarak erlenlere aktarıldı. Uygun çözücü ile erlende 15-30 dakika bekletilen maddeler süzülerek alındı ve çözümleri uçurularak saflaştırıldılar. Bu işleme tüm maddeler saflaştırılana kadar devam edilecek. Saf olarak elde edilen maddelerin yapısını belirlemek için spektroskopik yöntemlerden yararlanıldı.

2.3. Spektroskopik Yöntemler

2.3.1. NMR (¹H-NMR, ¹³C-NMR, COSY, HMQC, HMBC)

Tüm spektrumlar saf olarak elde edilen maddelerin dötoro kloroform (CDCl₃)'daki çözeltilerinden TÜBİTAK Enstrümental Analiz Laboratuvar'ındaki Bruker 500 MHZ NMR cihazında alınmış olup referans madde olarak tetrametilsilan kullanıldı.

2.3.2. Kütle Spektroskopisi (MS)

Maddelerin kütle spektrumları Thermo Polaris Q Ion Trap Mass Spectrometry aletinde alındı.

2.4. Kullanılan Belirteçler

Terpenleri belirlemek amacı ile serik sülfat çözeltisi kullanıldı.

2.4.1. Serik Sülfat Çözeltisinin Hazırlanması

10g Seryum (IV) sülfat 50 mL %98'lik sülfirik asit çözeltisinde çözülerek distile su ile 500 mL' ye tamamlandı.

Serik sülfat belirteci plakalara püskürtüldükten sonra 105 °C lik etüvde yaklaşık beş dakika kadar (lekelere oluşana kadar) bekletildi.

2.5. Biyolojik Aktivite

Aseton, metanol ekstresi ve diğer fraksiyonlar önce çok az kloroformda çözüldü ve alkol ile 1:10 oranında seyreltildi. Daha fazla seyreltmeler için steril saf su kullanıldı. *E.coli*, *S.aureus*, *M. Smegmatis* ve *C.albicans*'a karşı ekstreler ve maddeler test edildi. Besiyeri içindeki mikroorganizmalar yaklaşık olarak 106 c.f.u/mL konsantrasyonuna ulaşınca bu mikroorganizmalar, hazır olarak petri kaplarında satılan Salubris marka besiyerlerine ekildi. 37 °C'de bir gece bekletildikten sonra mikroorganizmaların ölümünün gerçekleştiği bölgenin yarıçapları ölçüldü[6]. Kontrol için etanol ve ampicilin kullanıldı.

2.6 Bulgular

2.6.1. Biyolojik Aktivite Çalışmaları

Sideritis stricta bitkilerinin aseton ve metanol ekstreleri ile, bitkinin Fraksiyon 1-7 arası ve saf maddelerden linearol mikroorganizmalara karşı test edildi. Elde edilen sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir. Antimikroiyal aktivite çalışmaları MIC değerlerini bulmak için devam etmektedir.

Tablo 1: Antimikrobiyal Aktivite Test Sonuçları

<i>S.stricta</i>	18	21	14	16
Aseton ekstresi	14	23	9	12
Metanol Ekstresi	5	1	0	0
Fr.1	4	0	0	0
Fr.2	11	17	5	10
Fr.3	24	19	12	24
Fr.4	23	18	18	17
Fr.5	18	20	13	15
Fr.6	10	15	12	14
Fr.7	18	14	9	19
Linearol	18	14	6	20
Etanol	11	30	20	0
Ampisilin (10 µg)				

2.6.2 *Sideritis stricta*'dan Elde Edilen Bileşikler

B1: Linearol (*ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene)

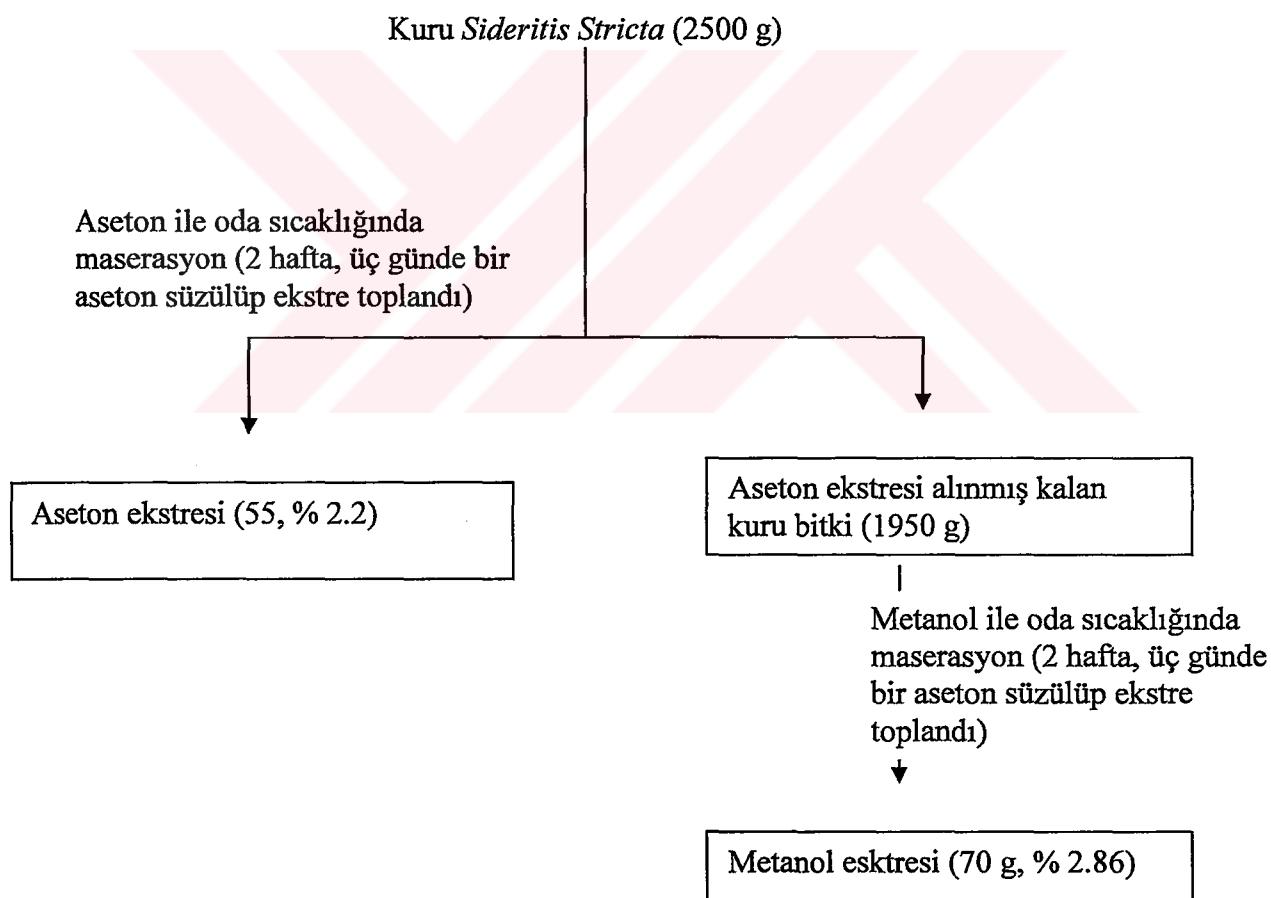
B2: *ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en

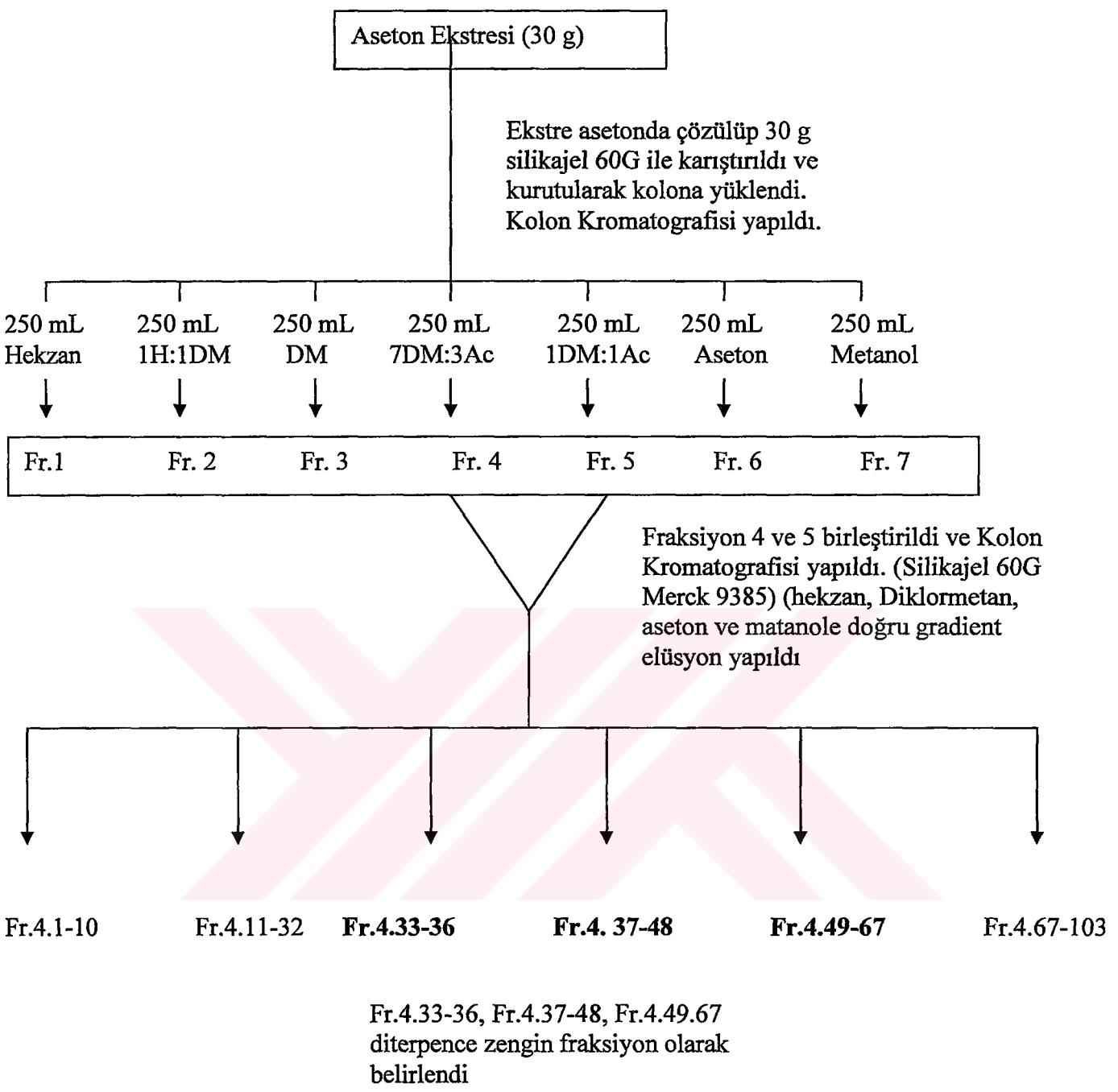
B3: 7-Asetil Sideroxol (*ent*-7 α -asetoksi -18-hidroksi-15 β ,16 β epksikauran)

B4: Sideroxol(*ent*-7 α -18-dihidroksi-15 β ,16 β epksikauran)

B5: Athanolone(*ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on)

S. stricta bitkisinin diterpen bileşiklerini izole etmek ve yapıları tayin etmek için yapılan çalışmalar aşağıda özetlenmiştir.

Fr .4.37-48

Kolon Kromatografisi
(9DM:1Ac)

Fr.4.37-48.1-11 Fr.4.37-48.12-23 Fr.4.37-48.24-33 Fr.4.37-48.34-55 (2,8 g) Diğer Fraksiyonlar

170 mg
İTK,
85DM:15Ac

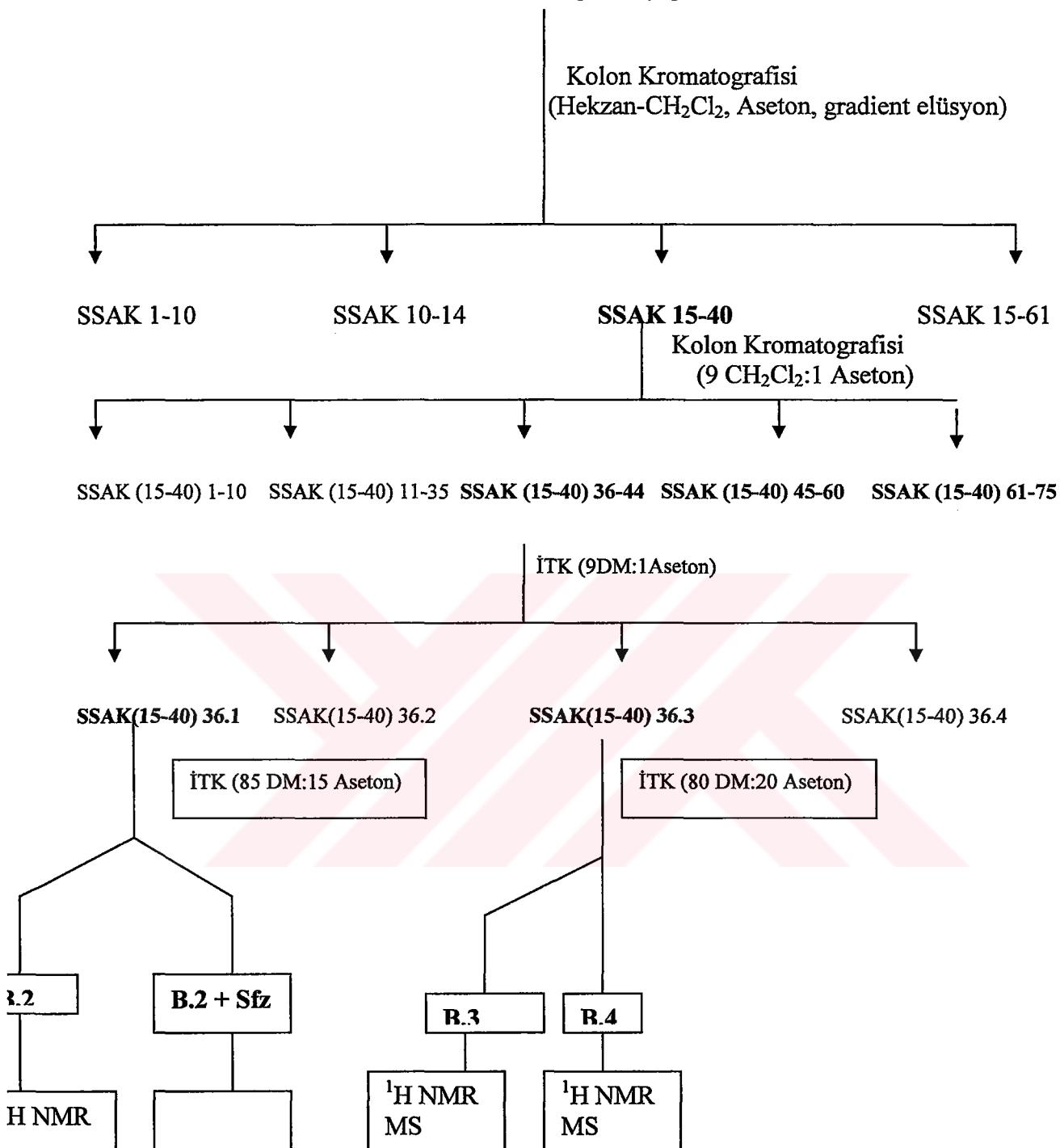
Fr.4.37-48.34-55. 2

(53 mg)
TLC
 ^1H NMR

B.1

Diğer fraksiyonlar
araştırılıyor

Fr.4.37-48.34-55 (2,5 g) ve diğer fraksiyonlar birleştirildi. Fraksiyonuna SSAK adı verildi ve Kolon Kromatografisi yapıldı.

SSAK (15-40) 45-60

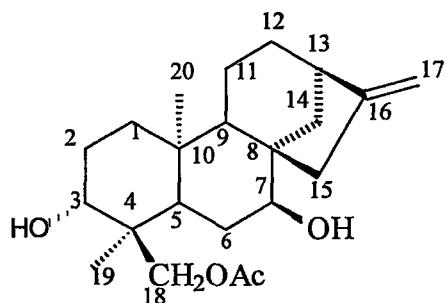
İTK (85DM 15 Aseton)

SSAK (15-40).45-60.1 SSAK (15-40)45-60.2 SSAK.(15-40)45-60.3 SSAK (15-40).45.60.4.

B.5

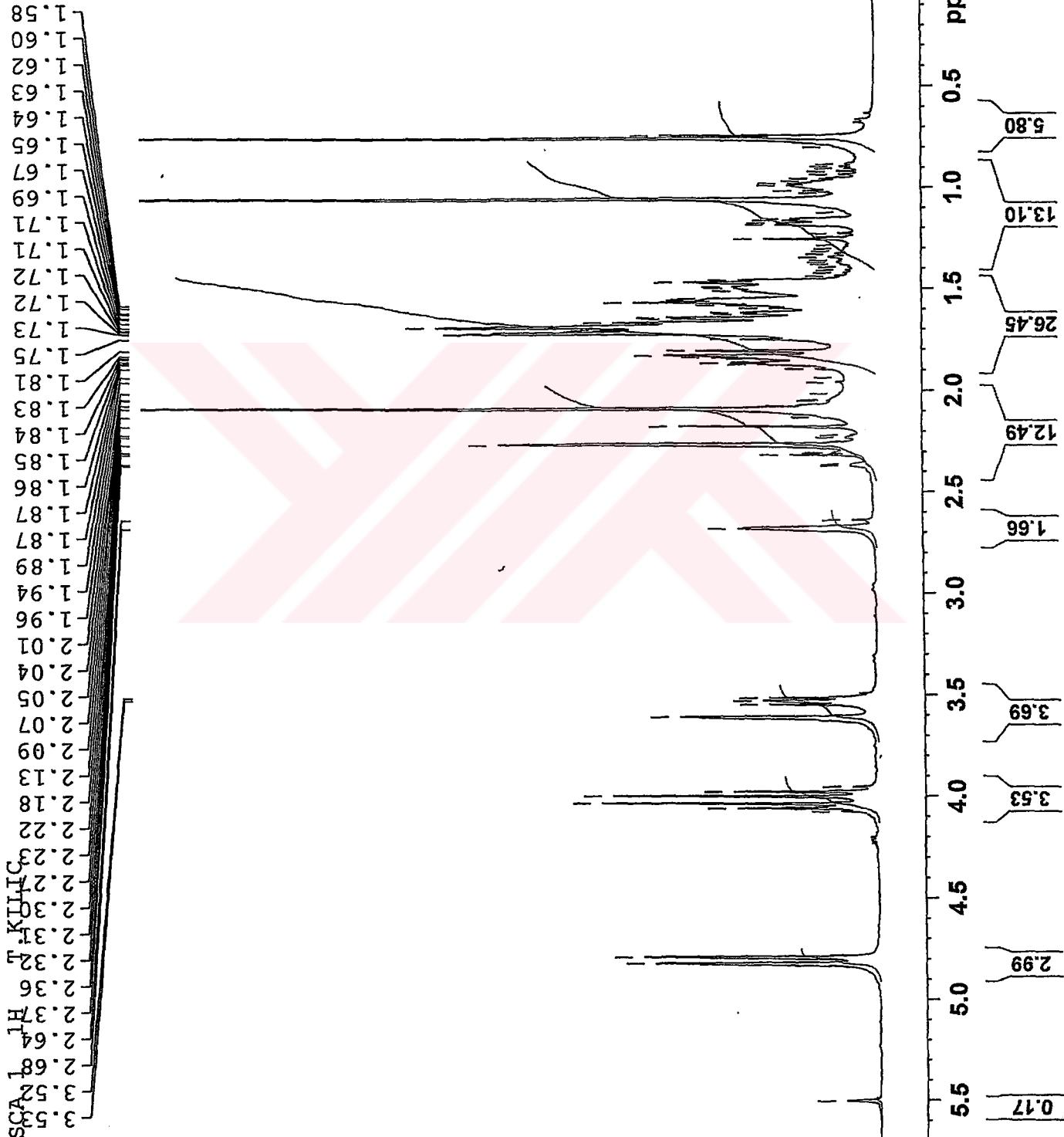
¹H NMR
MS

B.1 (Linearol) (*ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene)

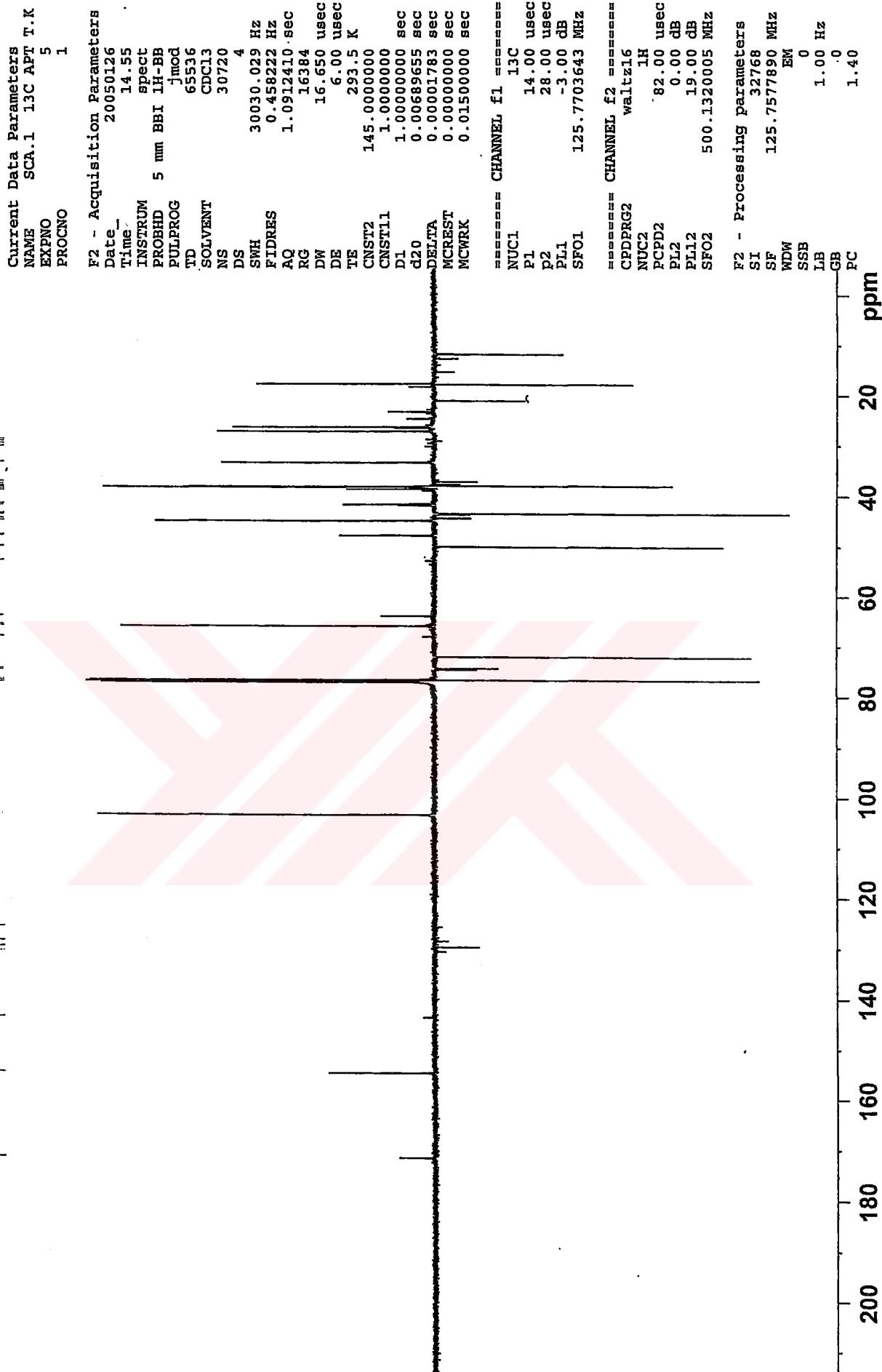
B.1 bileşigi *Sideritis stricta* bitkisinin aseton ekstresinden 90DM:10Ac sisteminde 53 mg olarak izole edilmiştir. Bileşigin Spektral verileri ve literatür değerleri karşılaştırıldığında yapısının *ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene (Linearol) olduğu belirlendi [46-51].

IR (cm⁻¹): 3445-3400 (OH), 1717 (C=O), 1655 ve 875 (C=C); **¹H NMR (500 MHz, CDCl₃):** δ: 4.81 (2H, br s H₂-17), 3.99-4.07 (2H, dd, J=11.5 Hz., H₂-18), 3.67 (1H, t, J= 2.5 Hz, H-7), 3.53 (dd, 1H, J= 7.5 Hz ve 9 Hz, H-3), 2.72 (1H, m, H-13), 2.09 (3H, s, OAc), 1.05 (3H, s, Me-20), 0.77(3H, s, Me-19). **¹³C- NMR (125 MHz, CDCl₃):** δ: 38.37(C-1), 27.28 (C-2), 72.21 (C-3), 38.76 (C-4), 38.37 (C-5), 26.44 (C-6), 76.84 (C-7), 47.93 (C-8), 50.22 (C-9), 38.27 (C-10), 17.81 (C-11), 33.51(C-12), 43.62 (C-13), 38.14 (C-14), 44.01 (C-15), 154.95 (C-16), 103.55 (C-17), 66.01 (C-18), 11.91(C-19), 17.93 (C-20), 21.15 (O-COCH₃), 171.82(O-COCH₃). **EIMS (rel.int.):** *m/z* : 362.2 [M]⁺ (12) (C₂₂H₃₄O₄), 344.2 [M-H₂O]⁺(43), 326.2 [M-2H₂O]⁺ (98), 302.2 [M-OAc]⁺ (36).

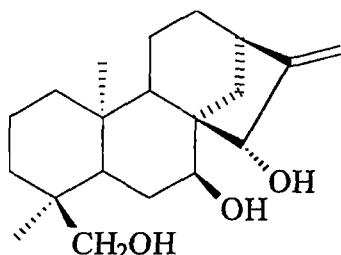
Şekil 2. 1 Linearol Bileşiginin ¹H-NMR spektrumu (CDCl₃)

BRUKER

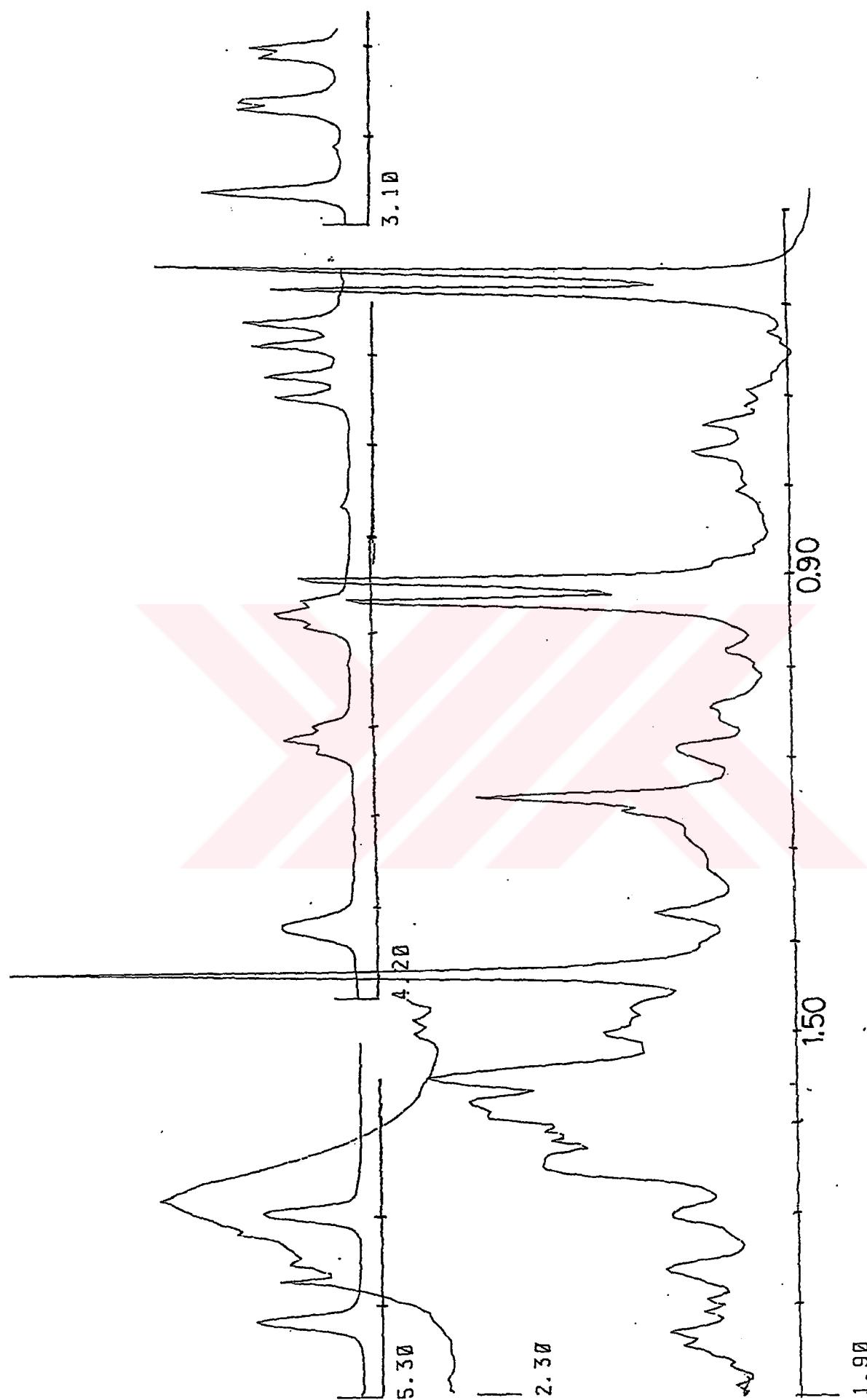
Şekil 2.2 Linearol Bileşiginin ¹³C NMR Spektrumu (CDCl₃)

B.2 *Ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en

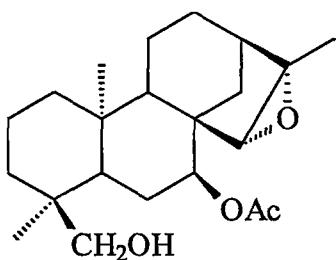
B.2 bileşiği *Sideritis stricta* bitkisinin aseton ekstresinden 85DM:15Ac sisteminde 15 mg olarak izole edilmiştir. Bileşliğin Spektral verileri ve literatür değerleri karşılaştırıldığında yapısının *ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en olduğunu belirlendi[52].

^1H NMR (500 MHz, CDCl_3): δ : 5.23 (1H, s H-17), 5.08 (1H, s, H-17b), 4.13 (1H, 1H, br s, H-15), 3.91 (1H, t, $J=2.5$ Hz.,H-7), 2.97(1H, d, $J=12$ Hz H-18a), 3.52 (1H, dd, $J= 12$ Hz, H-18b), 1.03 (3H, s, Me-20), 0.71 (3H, s, Me-19).

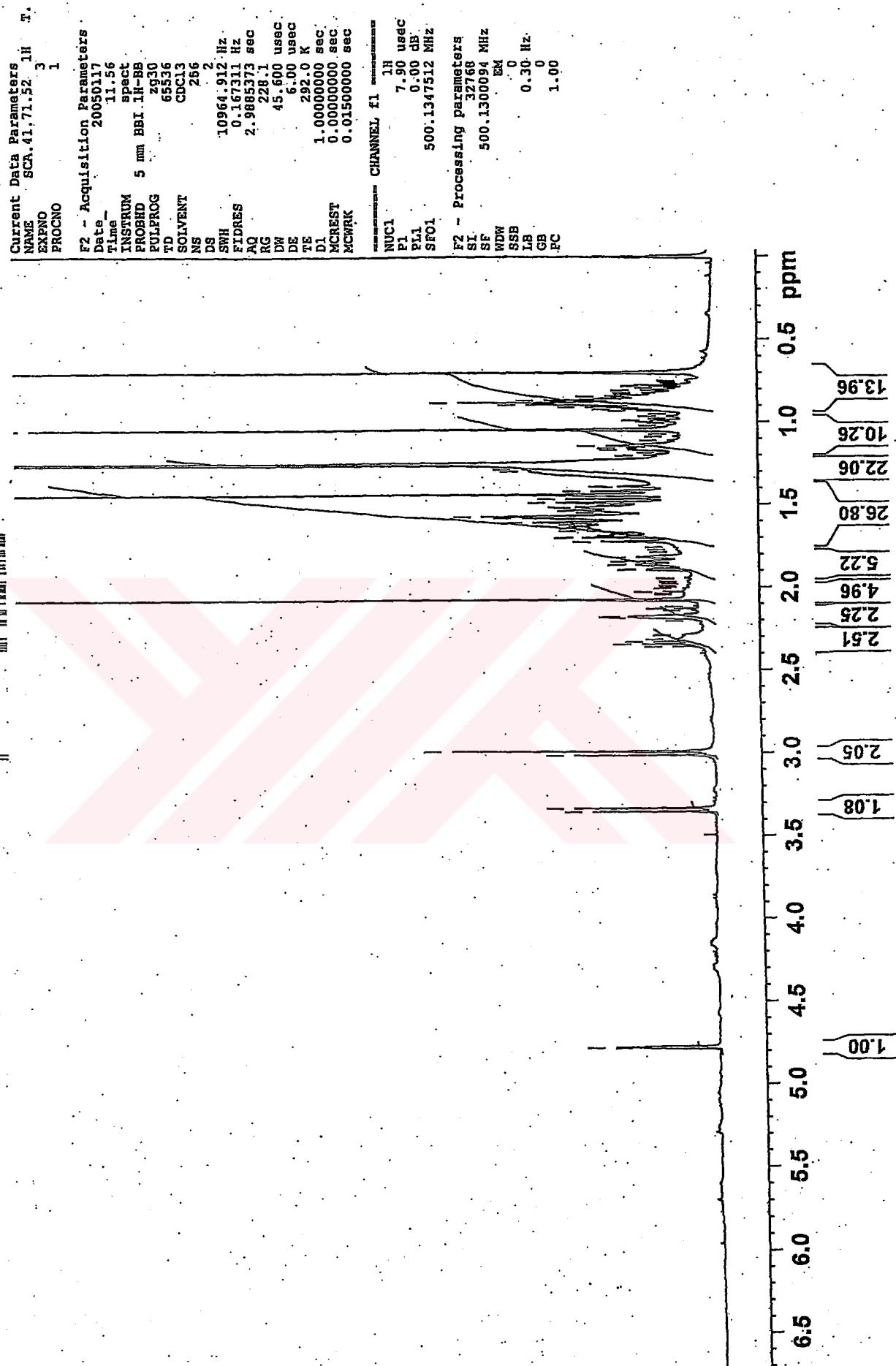
Şekil.2.3 Ent-7 α -15 β ,18 trihidroksi kaur-16-en Bileşığının ^1H -NMR Spektrumu

B.3 (7-asetoksi sideroxol) (*ent*-7 α -asetil-18-hidroksi-15 β ,16 β epksikauran)

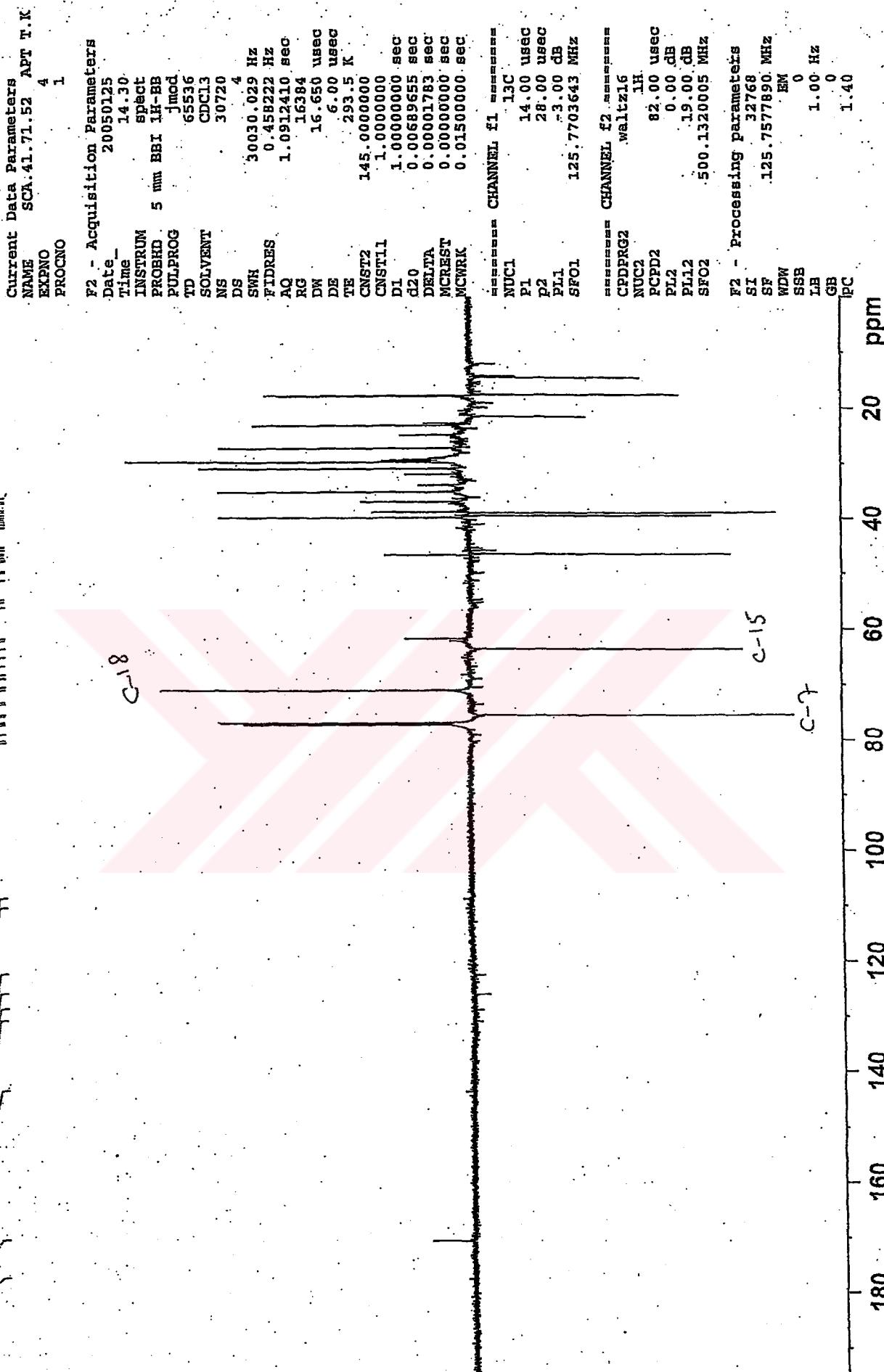
B.3 bileşiği *Sideritis stricta* bitkisinin aseton ekstresinden 80DM:20Ac sisteminde 57 mg olarak izole edilmiştir. Bileşliğin Spektral verileri ve literatür değerleri karşılaştırıldığında yapısının *ent*-7 α -asetoksi,18-hidroksi-15 β ,16 β -epoksikauran (7-asetoksi sideroxol) olduğu belirlendi [53].

^1H NMR (500 MHz, CDCl_3): δ : 4.78 (1H, $J = 3$ Hz, H-7), 3.0 (1H, d, $J=12$ Hz H-18a), 3.36 (1H,d , $J = 12$ Hz, H-18b), 2.07 (3H, s, OAc), 1.44 (3H, s, Me-17), 1.03 (3H, s, Me-19), 0.68 (3H, s, Me-20).

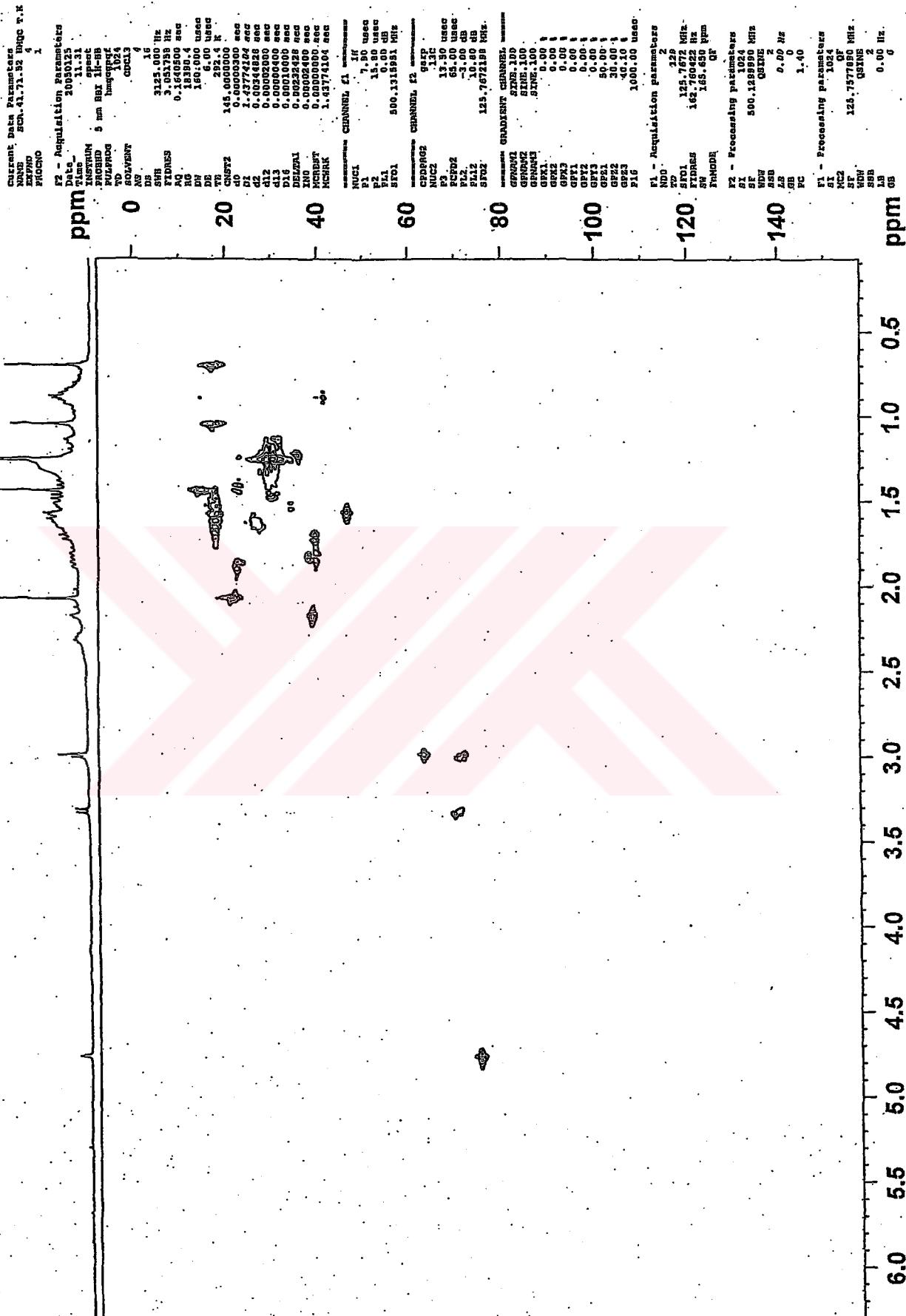
Şekil.2.4 7-asetoksi Sideroxol Bileşığının ¹H NMR Spektrumu

BRUKER

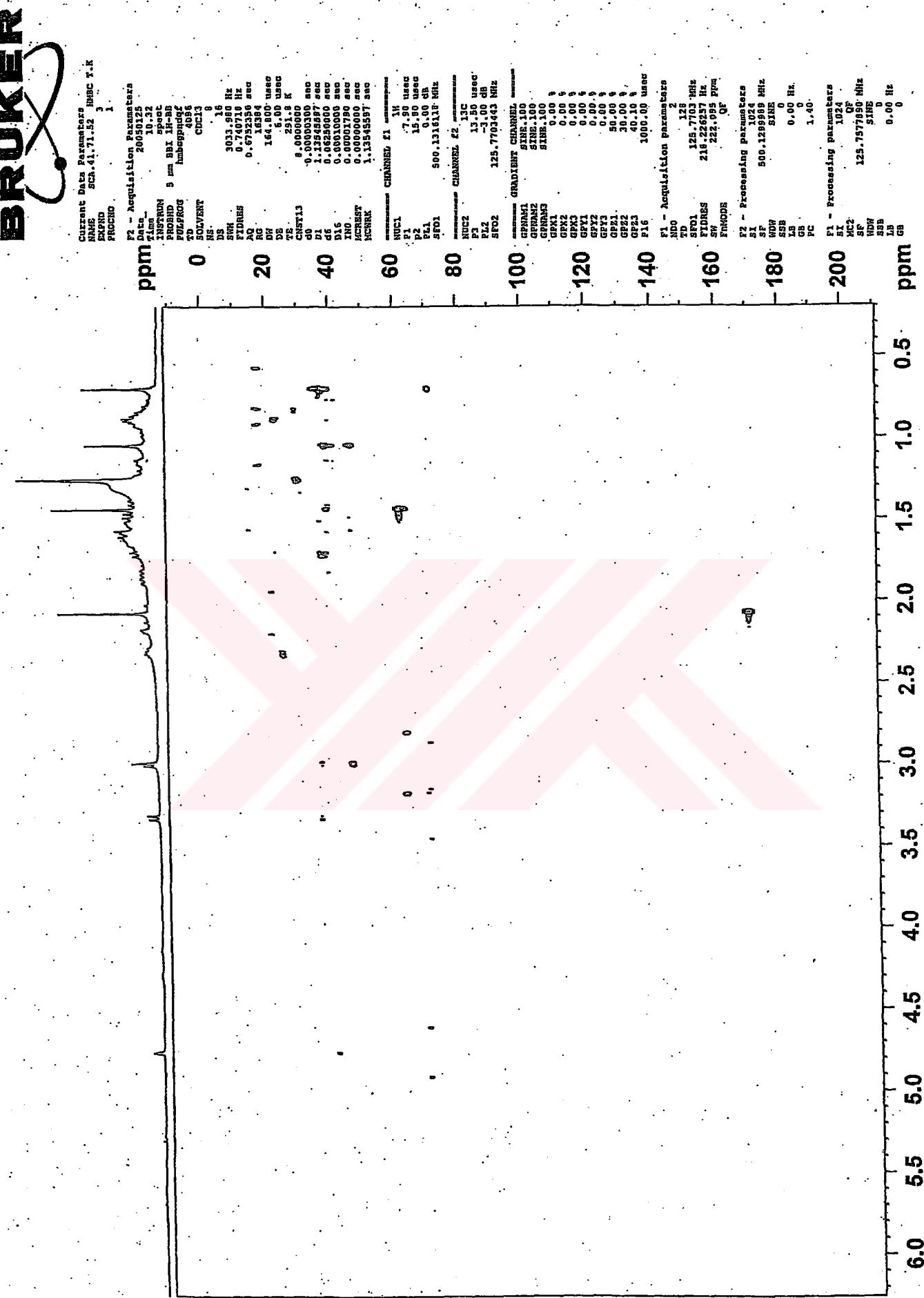

Şekil 2.5 7-acetoksi Sideroxol Bileşinin ^{13}C NMR Spektrumu

BRÜKÉR

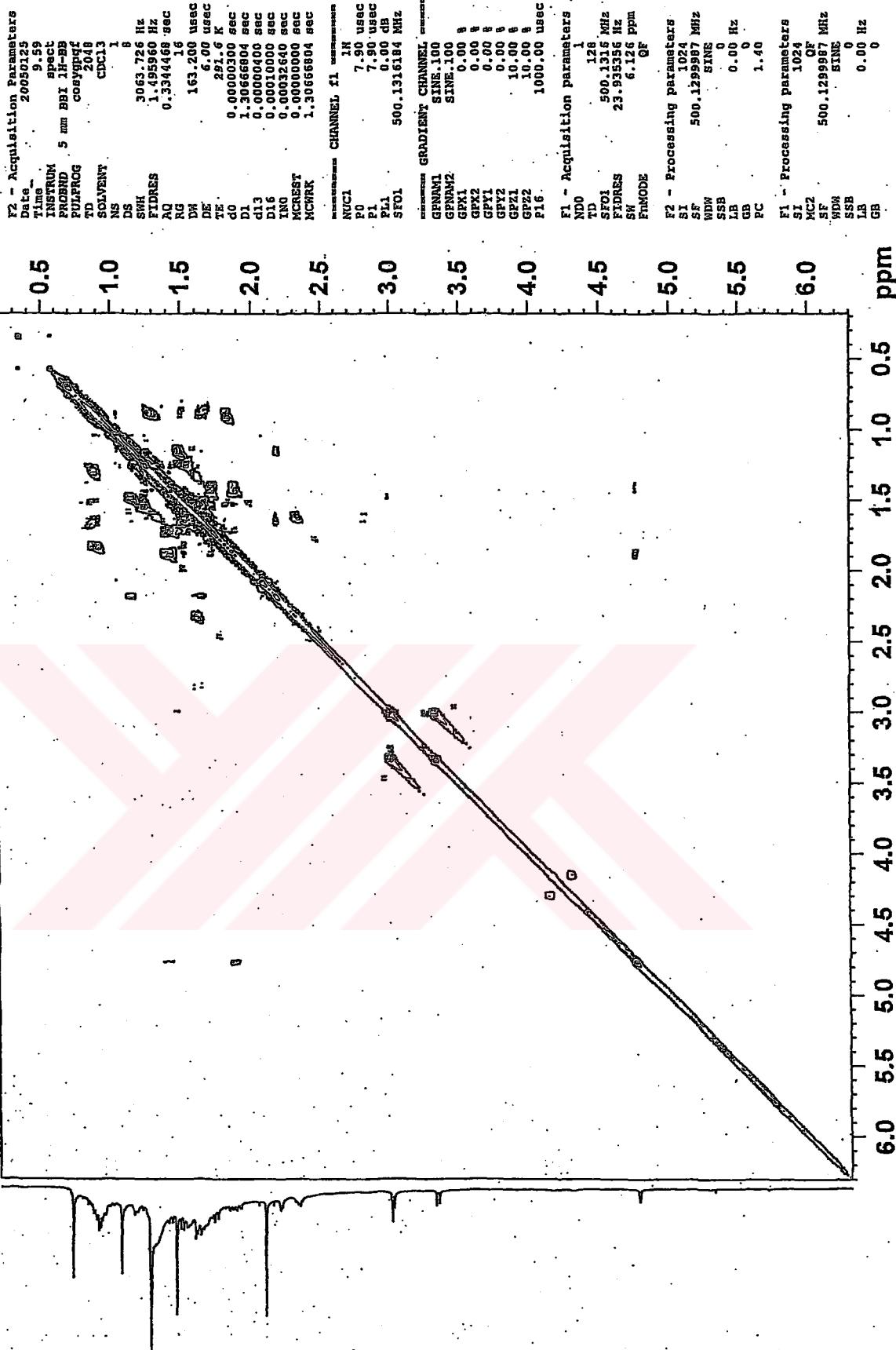
Şekil 2.6 7-asetoksi Sideroxol Bileşiginin HMQC Spektrumu

Sekil 2.7 7-asetoksi Sideroxol Bileşığının HMBC Spektrumu

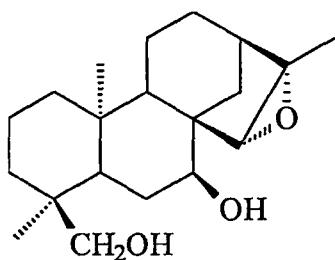
BRUKER

Current Data Parameters
NAME SCA_41.7152_T.KIJC
EXPNO 2
PROCNO 1

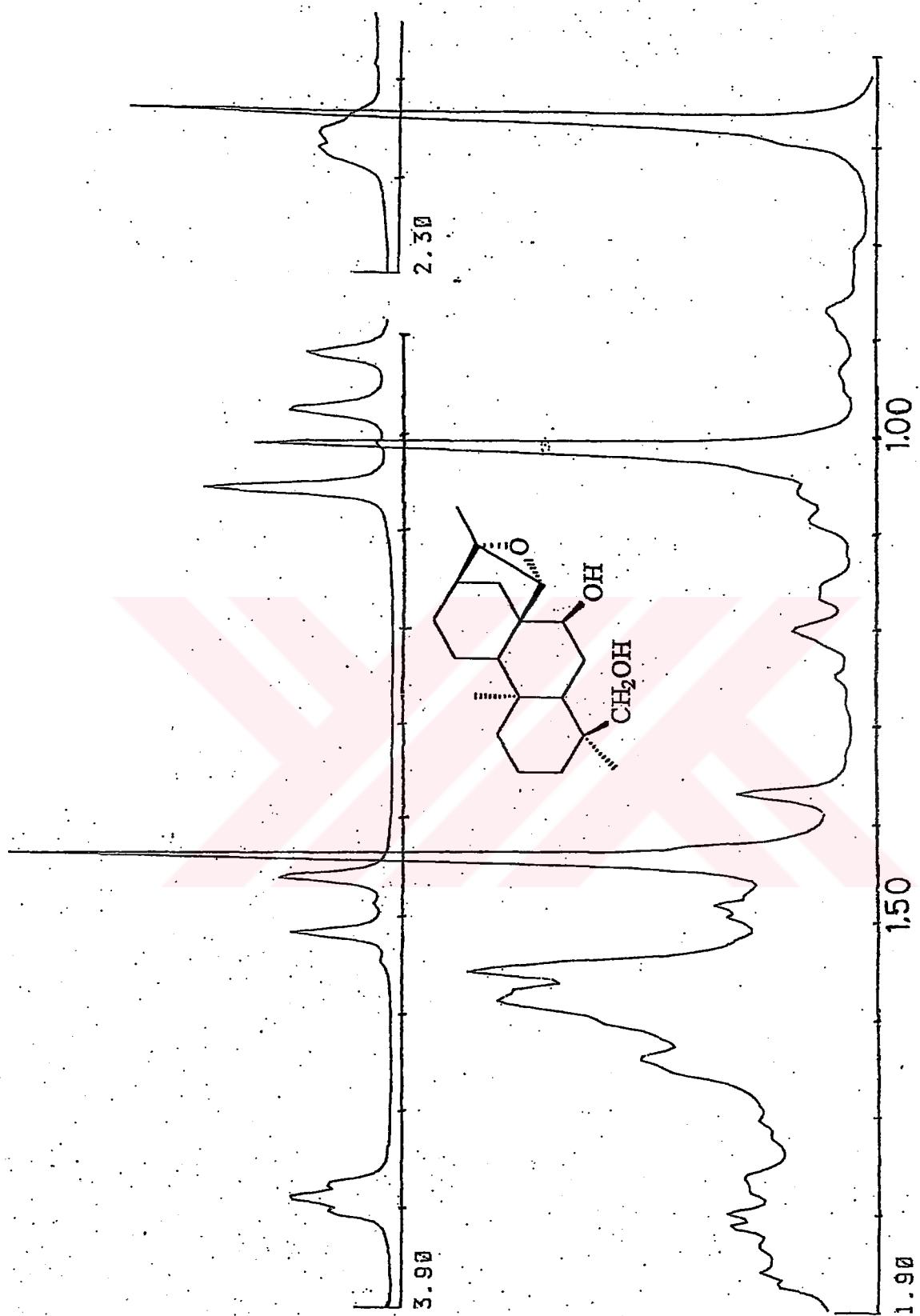
Şekil 2.8 7-asetoksi Sideroxol Bileşığının COSY Spektrumu

B.4 Sideroxol (*ent*-7 α -18-dihidroksi-15 β ,16 β epksikauran)

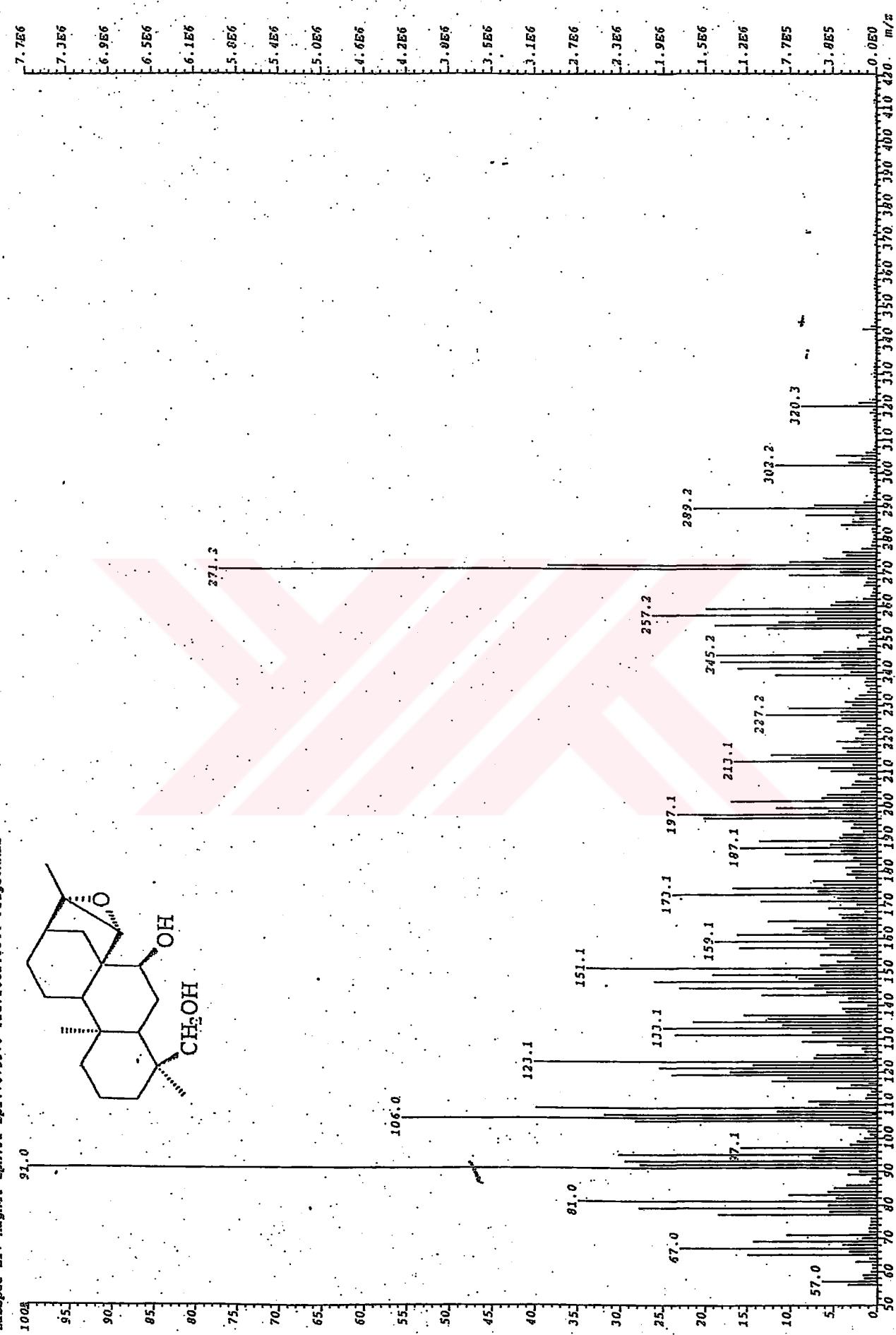
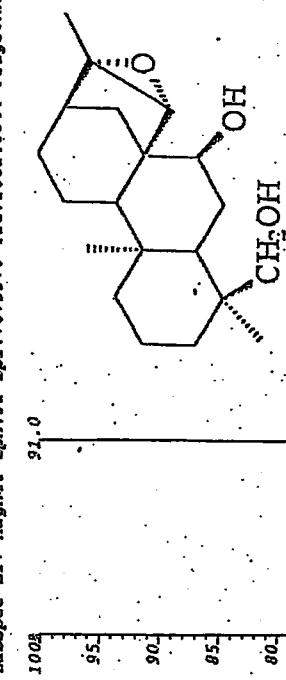
B.4 bileşiği *Sideritis stricta* bitkisinin aseton ekstresinden 80DM:20Ac sisteminde 24 mg olarak izole edilmiştir. Bileşliğin Spektral verileri ve literatür değerleri karşılaştırıldığında yapısının *ent*-7 α -18-dihidroksi-15 β ,16 β epksikauran (sideroxol) olduğu belirlendi [53].

^1H NMR (500 MHz, CDCl_3): δ : 4.79 (1H, $J=3$ Hz, H-7), 2.96 (1H, d, $J=12$ Hz H-18a), 3.49 (1H,d , $J=12$ Hz, H-18b), 1.40 (3H, s, Me-17), 1.04 (3H, s, Me-19), 0.69 (3H, s, Me-20). **EIMS (rel.int.):** m/z : 320.3 $[\text{M}]^+$ (10), 302.2 $[\text{M}-\text{H}_2\text{O}]^+$ (13), 289.2 $[\text{M}-\text{CH}_2\text{OH}]^+$ (22), 271.2 (7), 257.2 (28), 245.2(20).

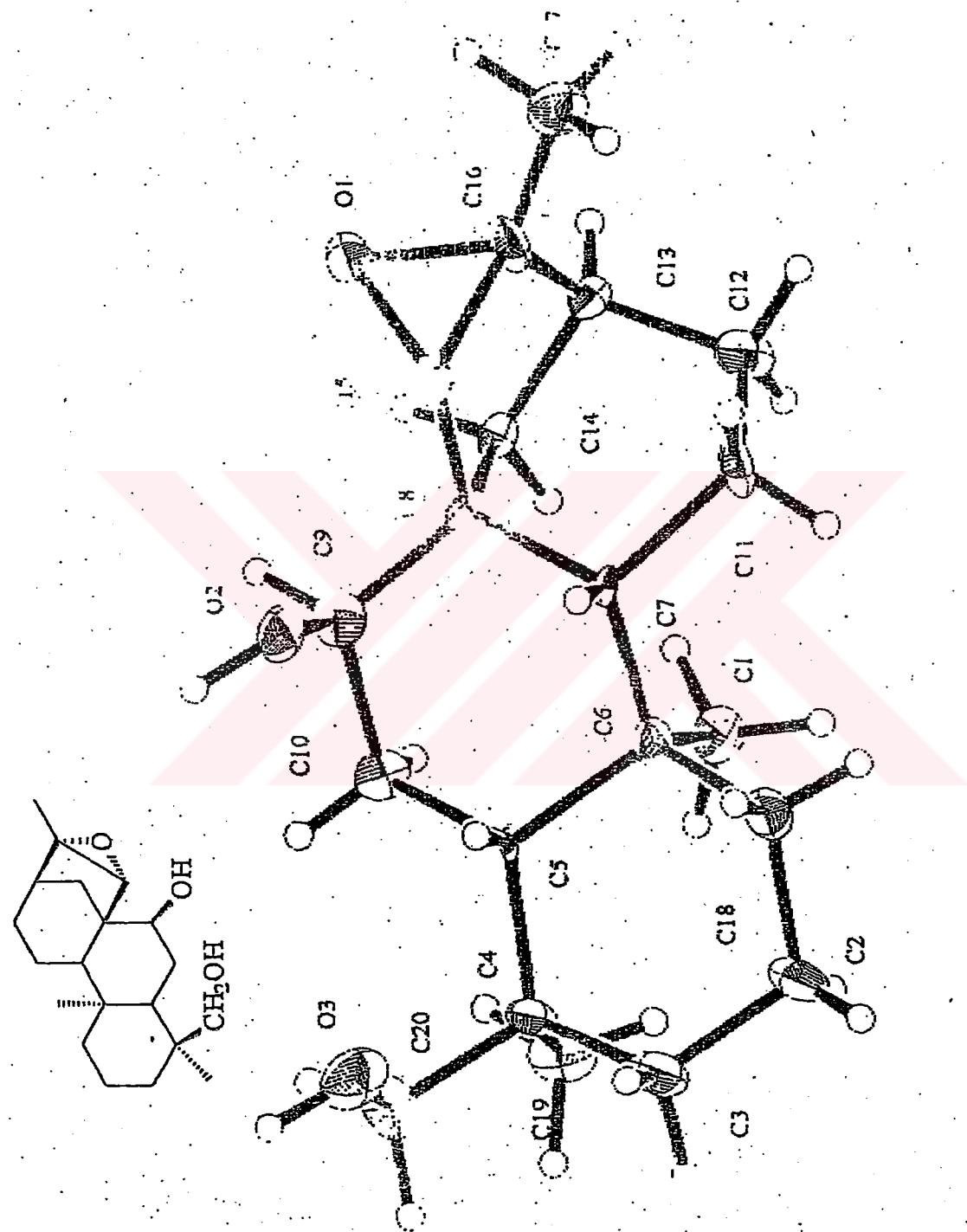

Şekil.2.9 Ent-7 α ,18 dihidroksi, 15 β ,16 β - epoksikauran Bileşiginin $^1\text{H-NMR}$ Spektrumu

F16:JUL-SD-16-SP-CC Ident:20_22-5-7 Min:1000PPM Acq: 9-JUL-1999 15:29:58 +1,02 Cal:JUL-9
Zabspec EI+ Magnat Bpn,S1 Spi:767576 TIC:168240864 Flags:HALL

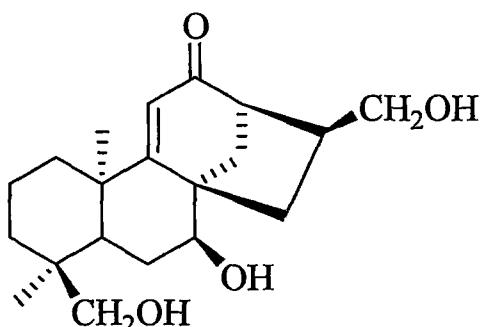

Şekil 2.10 Ent-7 α -18 dihidroksi, 15 β ,16 β - epoksikauran Bileşığının EI/MS Spektrumu

Şekil.2.11 Ent-7 α -18 dihidroksi, 15 β ,16 β - epoksikauran Bileşığının X-ray Spektrumu

B.5 Athanolone (*ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on)

B.5 bileşiği *Sideritis stricta* bitkisinin aseton ekstresinden 85DM:15Ac sisteminde 20 mg olarak izole edilmiştir. Bileşliğin Spektral verileri ve literatür değerleri karşılaştırıldığında yapısının *ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on (Athanolone) olduğu belirlendi [54].

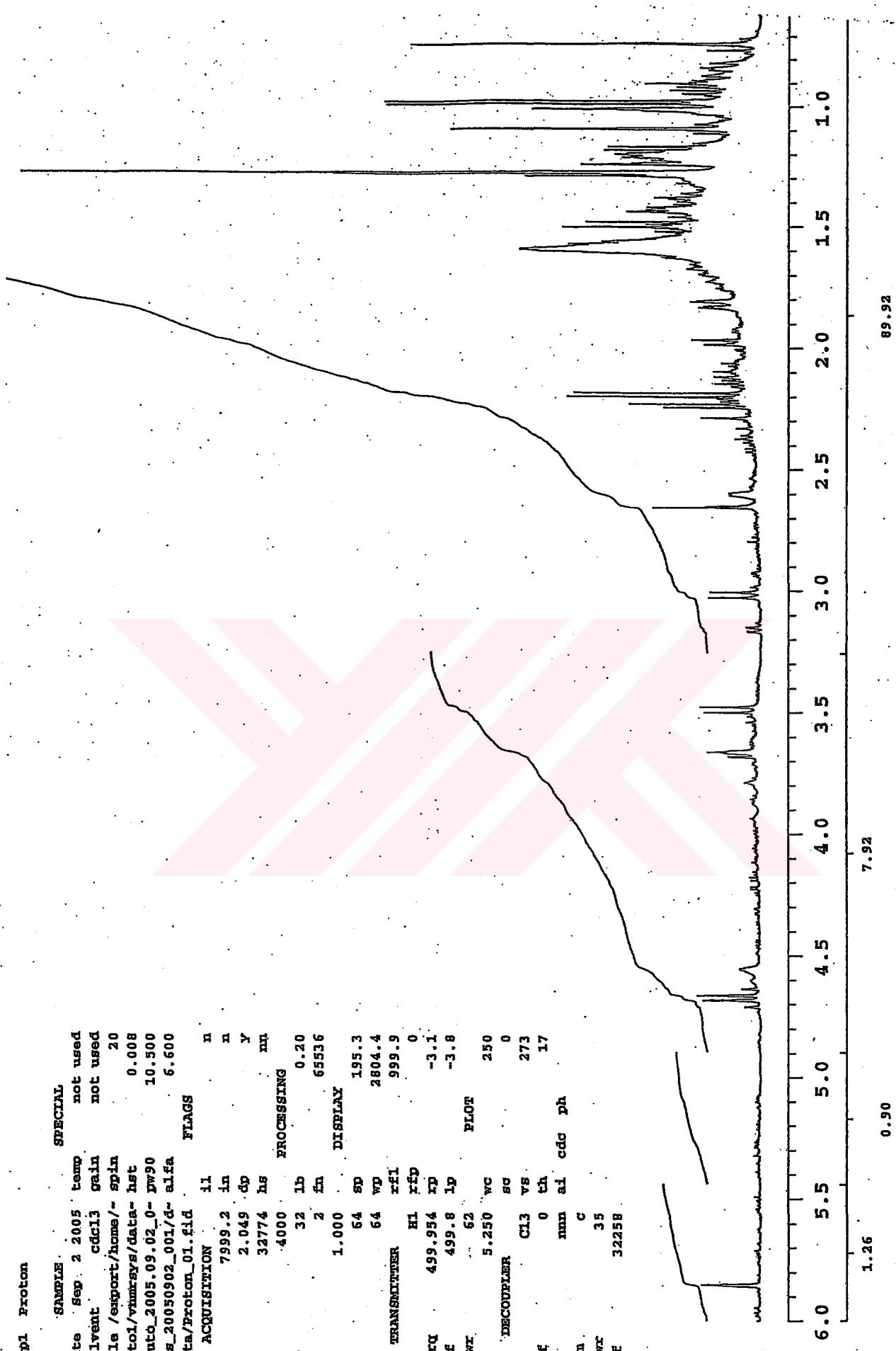
^1H NMR (500 MHz, CDCl_3): δ : 3.65 (1H, $J=3$ Hz, H-7), 2.57 (1H, m, H-13), 2.98 (1H, d, $J=12$ Hz H-18a), 3.47 (1H,d , $J= 12$ Hz, H-18b), 4.65 (3H, s, Me-17), 1.06 (3H, s, Me-19), 0.69 (3H, s, Me-20). EIMS (rel.int.): $m/z : 334.2 [\text{M}]^+$.

卷之三

प्राचीन भूगोल

卷之三

SAMPLE	date	Sep	2	2005	temp	not used
	solvent	cdcl ₃	grain	not used	20	0.008
	file	/export/home/-	spin			
	auto1/rhamsys1/data-	host				
	/auto_2005.09.02_0-	pw90				
	/3/s-20050902_001/d-	allia				

Şekil.2.12 Bileşiğinin *Ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on $^1\text{H-NMR}$ Spektrumu

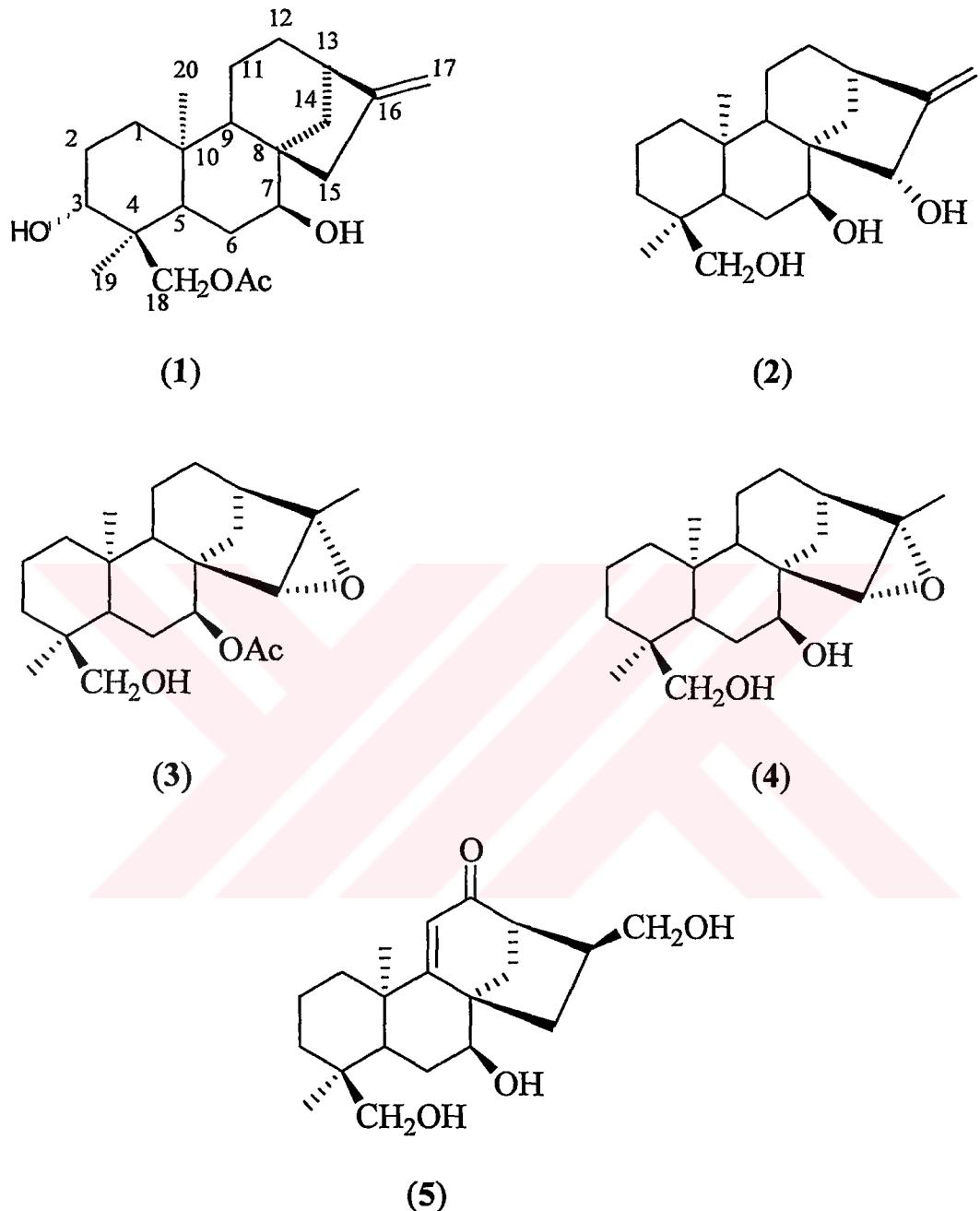
3. SONUÇ VE TARTIŞMA

Sideiritis türleri genellikle kauren diterpenleri içeririler[55-61]. Bu çalışmada dünyada sadece Türkiye de yetişen endemik bir tür olan *Sideritis stricta* bitkisinin diterpen bileşikleri incelenmiştir. Çalışma sonucunda 5 tane bilinen ditepen bileşiği izole edilmiştir. Elde edilen diterpenler de başlıca *ent*-kauren iskeletine sahip yapılar olup büyük ölçüde birbirlerine benzemektedirler.

Saf olarak elde edilen bileşiklerin yapılarını belirlemek için spektroskopik yöntemlerden (IR, $^1\text{H-NMR}$, $^{13}\text{C-NMR}$ ve MS) yaralanılmıştır. Elde edilen maddelerin yapıları; **B1:** Linearol (*ent*-3 β ,7 α -dihidroksi,18-asetoksi-kaur-16-ene), **B2:** *Ent*-7 α ,15 β ,18 β ,trihidroksikaur-16-en, **B3:** 7-Asetil Sideroxol (*ent*-7 α -asetoksi -18-hidroksi-15 β ,16 β epksikauran), **B4:** Sideroxol(*ent*-7 α -18-dihidroksi-15 β ,16 β epksikauran), **B5:** Athanolone(*ent*-7 α -17,18-trihidroksi-9,(11)-en-12-on) olarak belirlendi (Şekil. 3.1).

Sideritis stricta bitkisinin aseton ve metanol ekstresi ile Fraksiyon 1-7 arası ve saf maddelerden linearol mikroorganizmala karşı test edildi. Aseton ekstresinin referans madde olan Ampisilin'in değerlerine yakın derecede aktivite gösterdiği belirlenmiştir (Tablo 3.1).

Bu çalışma neticesinde endemik bir tür olan ve sadece Türkiyede yetişen *Sideritis stricta* bitkisi fitokimyasal olarak incelenmiş ve sonuçlar ülkemizdeki ve dünyadaki bitki kimyası çalışanlarının kullanımına sunulmuştur.

Çizelge 3.1 : Sideritis stricta bitkisinden elde edilen Maddeler

S.stricta

Aseton ekstresi	18	21	14	16
Metanol Ekstresi	14	23	9	12
Fr.1	5	1	0	0
Fr.2	4	0	0	0
Fr.3	11	17	5	10
Fr.4	24	19	12	24
Fr.5	23	18	18	17
Fr.6	18	20	13	15
Fr.7	10	15	12	14
Linearol	18	14	9	19
Etanol	11	30	20	0
Ampisilin (10 µg)				

Çizelge3.2 : Antimikrobiyal Aktivite Test Sonuçları

LİTERATÜRLER

- [1] Topçu, G., Gören, A.C., Kılıç, T., Yıldız, Y.K., Tümen, G. Diterpenes from *Sideritis argyrea*, *FITOTERAPIA*. 72, 1-4 (2001).
- [2] Topçu, G., Gören, A.C., Kılıç, T., Yıldız, Y.K., Tümen, G.,Diterpenes From *Sideritis sipylea* and *Sideritis dichotoma*, *TURK. J. CHEM* 26, 189-194 (2002).
- [3] Topçu, G., Gören, A.C., Kılıç, T., Yıldız, Y.K., Tümen, G., Diterpenes From *Sideritis trojana*, , *NATURAL PRODUCT LETTERS* 16/1, 33-37.(2002).
- [4] Kılıç, T., Yıldız, Y.K., Gören, A.C., Tümen, G., Topçu, G. Phytochemical analysis of some *Sideritis* species of Turkey *CHEM. OF NATURAL COMPOUNDS*,39/5, 453-456 (2003).
- [5] T. Kılıç, Y.K. Yıldız, G., Topçu., A.C., Gören, M.Ay, S.G.Bodige, W.W.Watson. X-ray analysis of sideroxol from *Sideritis leptoclada*. *J.OF CHEM. CRYSTALLOGRAPHY*, vol 35. no.8. 655-660 (2005).
- [6] İ.Arslan, T. Kılıç, G., Topçu., A.C., Gören. Toxicity of Acetone extract of *Sideritis trojana* and 7-epicandicandiol, 7-epicandicandiol diacetate and 18-acetoxysideroxol against stored pests *Acanthoscelides obtectus* (Say), *Sitophilus granarius* (L.) and *Ephestia kuehniella* (Zell.) *INDUSTRIAL CROPS AND PRODUCT*,(baskıda).
- [7] Kılıç, T., “*Sideritis lycia* Ve *Sideritis leptoclada* Türlerinin Diterpen Bileşiklerinin İzolasyonu ve Karakterizasyonu”, Doktora Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir (2002).
- [8] Gören, AC., “Bazı *Sideritis* (*Sideritis Argyrea*, *Sideritis Dichotoma*, *Sideritis Trojana*) Türlerinin Diterpenik Bileşenlerinin İzolasyonu ve Yapılarının Tayini”, Doktora Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir (2002).

- [9] Bondi, L. M., Bruno, M., Piozzi, F., Bašer, K.H.C., Simmonds, S.J., Diversity and Antifeedant Activity of Diterpenes from Turkish Species of *Sideritis*, *Biochemical Systematics and Ecology*, **28**, 299-303 (2000).
- [10] Akcos Y, Ezer N, Calis I, Demirdamar R, Tel B.C.“ Polyphenolic Compounds of *Sideritis lycia* and their anti-inflammatory activity“, *Pharmaceutical Biology*, **37/2**, 118-122 (1999).
- [11] Feinburg-Dothan, N., Flora Palaestina, The Israel Academy of Sciences and Humanities, Jarussalem, Three Text, 155-156 (1978).
- [12] Baytop,A., Farmasötik Botanik, İstanbul Üniv. Yay No. 3637, Ecz. Fak. Yay. No: **58**, İstanbul, 234-237 (1991).
- [13] Heywood, V.H., *Flowering Plants of the World*, Oxford Üniv. Press. Londra,239, (1978).
- [14] Ezer, N., Sezik, E., Erol, K., Özdemir, M., Bazı *Sideritis* Türlerinin Antispazmodik Etkileri, IX. Bitkisel İlaç Hammddeleri Toplantısı, Bildiriler, s: 371, 16 -19 Mayıs 1991, Ed. K. H. C. Bašer
- [15] Kırimer, N., Kürkçüoğlu, M., Özek, T., Bašer, K.H.C. and Tümen, G., “Composition of The Essential Oil of *Sideritis Condensata* Boiss. et Heldr.” *Flavour and Fragrance Journal*, **11**, (1996), 315–317.
- [16] Kırimer, N., Kürkçüoğlu, M., Bašer, K.H.C. and Tümen, G., “A Review, 13th International Congress of *Flavours*” *Fragrances and Essential Oils*, 15-19 October, İstanbul, (1995).
- [17] Bašer, K.H.C., Tümen, G., Çakır, H., Kaya, A., “Balıkesir Kazdağ Yüresinde Çay Olarak Kullanılan Bitkiler Üzerine morfolojik, Anatomik ve Palijonik Çalışmalar” Fırat Üniversitesi, XI. Ulusal Biyoloji Kongresi, 24-27 Haziran, Botanik, Elazığ (1997), 53-71.

- [18] Başer, K.H.C., Koca, F., Tümen, G., Akyalçın, H., XII. Ulusal Biyoloji Kongresi, 6-8 Temmuz, Edirne (1994), 79-85.
- [19] Kaya, A., "Sideritis germanocopolitana Türü Üzerine Morfolojik Anatomik Araştırmalar", Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir (1990)
- [20] Öztürk, Y., Aydın, S., Öztürk, N. and Başer, K.H.C., Effects of Extracts from Certain *Sideritis* Species on Swimming Performance in Mice, *Phytotherapy Res.*, 10, (1996), 70- 73.
- [21] Yeşilada, E., Ezer, N., The Antiinflammatory Activity of Some *Sideritis* Species Growing in Turkey, *Int. J. Crude Drug Res.*, 27, (1998), 38-40.
- [22] Aydın, S., Öztürk, Y. and Başer, K.H.C., Investigation of *Origanum ornites*, *Sideritis congesta* and *Satureja cuneifolia* Essential Oils for Analgesic Activity, *Phytoterapy Res.*, 10, (1986), 342-344.
- [23] Özak, T., Başer, K.H.C. and Tümen, G., The Essential Oil of *Sideritis athoa* Papanikolau et Kokkini, *The Essent Oil Res.*, 5, (Nov / Dec 1993), 669- 670.
- [24] Ezer, N., Vila, R., Canigueral, S. and Adzet, T., "Essential Oil Composition of Four Species of *Sideritis*", *Phytochemistry*, 41/1, (1996), 203- 205.
- [25] Kırimer, N., Tabanca, Başer, K.H.C., and Tümen, G., Composition of The Essential Oils of *Sideritis congesta* p.H. Davis et Hub.-Mor. Proceeding of XII. International Symp. On Plant Originated Crude Drugs, Ankara, Turkey, May. 20-22, (1998), pp 164-167.
- [26] Başer, K.H.C., Bondi, M.L., Bruno, M., Kırimer, N., Piozzi, F., Tümen, G. And Vasallo, N., An Ent- Kauren From *Sideritis* Hubber-Morathii, *Phytochemistry*, 43(6), (1996), pp.1293-1295.

- [27] Bondi, L. M., Bruno, M., Piozzi, F., Başer, K.H.C., Simmonds, S.J., Diversity and Antifedant Activity of Diterpenes from Turkish Species of *Sideritis*, *Biochemical Systematics and Ecology*, 28, (2000), 299- 303.
- [28] Akcos, Y., Ezer, N., Calis, I., Demirdamar, R., Tel B.C., "Polyphenolic Compounds of *Sideritis lycia* and their anti-inflammatory activity", *Pharmaceutical Biology*, 37/2, (1999), 118-122.
- [29] Akçay, Y., Ezer, N., Demirdamar, R., Tel B.C., 4-O-Metilhipoletin-7-Asetilglukopiranozit ve Antienflamatuar Aktivitesi, XI. Bitkisel İlaç Hammaddeleri Toplantısı Bildiri Kitabı, Edit.,Çoşkun, M., Ankara Üniversitesi, Ankara, (1997), pp 555.
- [30] P.H.Davis, Flora of Turkey and The East Aegean Islands, Vol. 10, Univ. Press, Edinburg,(1998).
- [31] P.H.Davis, Flora of Turkey and The East Aegean Islands, Vol. 7, Univ. Press, Edinburg, (1982), 187.
- [32] Baytop, A., Farmasötik Botanik, İstanbul Üniv. Yay No:3637, Ecz. Fak.Yay No:58, İstanbul, (1991), 234-237.
- [33] Heywood, V.H., Flowering Plants of The World, Oxford Univ. Pres, Londra, (1978), 239.
- [34] Ezer, N., Sezik, E., Erol, K., Özdemir, M., Bazı Sideritis Türlerinin Antispazmodik Etkileri, IX. Bitkisel ilaç Hammaddeleri Toplantısı, Bildiriler, 16- 19 Mayıs 1991, Ed. K. H. C. Başer, s: 371.
- [35] Kırimer, N., Kürkçüoğlu, M., Özek, T., Başer, K.H.C. and Tümen, G., "Composition of The Essential Oil of *Sideritis Condensata* Boiss. et Heldr." *Flavour and Fragrance Journal*, 11, (1996), 315-317.

- [36] Öztürk, Y., Aydin, S., Öztürk, N. and Başer, K.H.C., *Phytother Res.*, 10, (1996),70.
- [37] Yeşilada, E., Ezer, N., *Int. J. Crude Drug Res.*, 27, (1989), 38-40.
- [38] Eight Peak Index of Mass Spectra, 3rd edn., Vols 1-7, Royal Society of Chemistry, London (1986).
- [39] BrueceYurkanis, P., Organic Chemistry, Second Edition, Prentice Hall, Chapter 23, (1998).
- [40] Finar, J.L., D.Sc., Ph.D.,ARIC, Organic Chemistry, Vol.2, Chp:8, “Stereochemistry and The Chemistry of Natural Products”, Longman, Fifth Edition, (1975), p:354-358,440-441,451,459.
- [41] Çarıkçı, S., *Sideritis condensata Boiss. & Heldr* Bitkisinin Fitokimyasal Analizi, YüksekLisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir (2005).
- [42] Devon, T.K., Scott, A.I., Handbook of Naturally Occuring Compounds, Volume II, Terpenes, Academic Press, (1992).
- [43] Ulubelen, A., Topçu, G., “Chemical and Biological Investigations of *Salvia* Species Growing in Turkey”, Studies in Natural Product Chemistry, Vol. 20, Structure and Chemistry, Part F, Elsevier Science, (1998), 659-718.
- [44] Ulubelen, A., Topçu, G. And Kolak, U., “Chemical and Biological Evaluation of Genus *Teucrium*” Bioactive Natural Products (part D) in “Studies in Natral Product Chemistry”, Vol. 23., Elsevier Science, (2000) p:591-648.
- [45] Ulubelen A., Arfan, M., Sönmez, U., Meriçli, A.H., Meriçli, F., “Diterpenoid Alkaloids from *Delphinium uncinatum*”, *Phytochemistry*, 47/6, 1141-1144 (1998).

- [46] Gonzalez, A.G., Fraga, B.M. , Hernandez, M.G. and Hanson, J.R., “The ^{13}C -NMR Spectra of Some *ent*-18-hydroxykaur-16-enes”, *Phytochemistry*, **20**, 846-847 (1981).
- [47] Aljancic, I., Macura, S. Juranic, S., Andjelkovic, N. Randjelovic, N. and Milosavljevic, S. “Diterpenes from *Achillea clypeolata*”, *Phytochemistry*, **43**, 169-172 (1996).
- [48] Breton, J.L., Gonzalez, A.G., Rocha, J.M., Panizo, F.M., Rodriguez, B. and Valverde, S. *Tetrahedron Letters*, 599 (1969).
- [49] Piozzi, F., Venturella, P., Bellino, A., Paternostro, M.P., Rodriguez, B. and Valverde, S., *Chem. Ind.*, 962 (1971).
- [50] Fraga, B.M., Hernandez, M.G., Fernandez, C. and Arteaga, J.M., “Diterpenes from *Sideritis dendrochahorra* and *S. cystosiphon*”, *Phytochemistry*, **26/3**, 775-777 (1987).
- [51] Başer, K.H.C., Bondi, M.L., Bruno, M., Kırımer, N., Piozzi, F., Tümen, G. and Vasollo, N. “An *ent*-kaurene from *Sideritis Huber-Morathi*”, *Phytochemistry*, **43**, 1293-1296 (1996).
- [52] Lopez Gomez, M.A., Marquez, C., Rabanal, R.M. and Valver, S. *An. Quim.*, **75**, 911 (1979).
- [53] Venturella, P., Bellino, A., Piozzi F., “Diterpenes from *Sideritis theezans*” *Phytochemistry*, **14/5-6**, 1451-1452 (1975).
- [54] Topcu, G., **Goren, A.C.**, Yildiz, Y.K., Tümen, G., Diterpenes from *Sideritis athoa*. *Natural Product Letters*, **14 (1)** p:123-129 (1999)

- [55] Gonzalez A.G., Fraga, B.M., Hernandez M.G. and Luis, J.G., "Constituents Of Labiateae .17. New Diterpenes from *Sideritis candicans*", *Phytochemistry*, **12/11**, 2721-2723 (1973).
- [56] Fraga B.M., Hernandez, M.G., Santana J.M.H., Arteaga J.M., " Diterpenes From *Sideritis sventenii* and *Sideritis cystosiphon*" *Phytochemistry*, **29/2**, 591-593 (1990).
- [57] Cabrera, E., Garcia-Granados, A., Bruaga, A.S.D., Buruaga, J.M.S., "Diterpenoids from *Sideritis hirsuta* ssp. *nivalis*" *Phytochemistry*, **22/12**, 2779-2781 (1983).
- [58] Algarra, J., Garcia-Granadas, A., Buruaga, A.S.D., Buruaga, J.M.S., "Diterpenoids from *Sideritis varoi*", *Phytochemistry*, **22/8**, 1779-1782 (1983).
- [59] Queseda, G.D.T., Rodriguez, B. and Valverde, S., *An. Quim.*, **68**, 1467 (1972).
- [60] Carrascal, M.I., Rabanal, R.M., Marquez, C. and Valverde, S., *An. Quim.*, **74**, 1547 (1978).
- [61] Quesada T.G.D., Rodriguez, B, Valverde S., "Constituents of *Sideritis* 15 Diterpenes from *Sideritis lagascana* and *Sideritis valverdei*", *Phytochemistry*, **13/9**, 2008-2008 (1974).